

OBLITA HEREDITAS

La influència grecolatina a l'antroponímia

Jordi		Sebastià		Mònica	
Sofia	Helena	Irina	Lina	Joana	
Ofèlia	Lídia	Joan	Alícia	Pol	
Ariadna	Sadurní	Rosa	Iñaki	Oleguer	
Paula	Leo			Victòria	
Adara				Jordana	
Emma				Flavia	
Chloe				Nina	
Isabel				Maura	
Carme				Gemma	
Amanda				Alexandra	
Barbara	Sara	Abril	Cora	Agatha	
Clàudia	Anna	Xavier	Daniel	Júlia	
Raúl	LLuís	Maria	Carolina	David	
Carles	Josep				

Pérez i Reina, Irina
Tutora: Torrent, Anna
Curs: 2019-2020
2n de Batxillerat B
Institut Josep Bruguat, Banyoles

SÍNTESI

Resum

Oblita hereditas és un treball de recerca de l'àrea d'humanitats, el qual posseeix com a principal objectiu demostrar que la cultura grecolatina encara disposa de certa influència sobre la nostra societat. Concretament, s'ha realitzat un exhaustiu estudi centrat en l'antroponímia de la següent quinzena de països, els quals antigament havien format part tant de la civilització grega com de la romana: Espanya, França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Líbia, Síria, Bulgària, Xipre, Jordània, Egipte, Turquia, Iraq, Israel i el Líban. D'altra banda, amb la intenció d'obtenir les dades necessàries, s'han consultat els rànquings dels noms més populars de l'any 2018 dels Instituts Nacionals d'Estadística i s'ha dut a terme una anàlisi basada en el seu origen. Finalment, cal ressaltar que s'ha pogut confirmar la seva pervivència amb els resultats obtinguts.

Resumen

Oblita hereditas es un trabajo de investigación del ámbito de humanidades, el cual posee como principal objetivo demostrar que la cultura grecolatina aún dispone de cierta influencia sobre nuestra sociedad. Concretamente, se ha realizado un exhaustivo estudio centrado en la antroponimia de la siguiente quincena de países, los cuales antiguamente habían formado parte tanto de la civilización griega como de la romana: España, Francia, Italia, Grecia, Macedonia, Libia, Siria, Bulgaria, Chipre, Jordania, Egipto, Turquía, Irak, Israel y Líbano. Por otra parte, con la intención de obtener los datos necesarios, se han consultado los rankings de los nombres más populares del año 2018 de los Institutos Nacionales de Estadística y se ha llevado a cabo un análisis basado en su origen. Finalmente, vale la pena resaltar que se ha podido confirmar su pervivencia con los resultados obtenidos.

Summary

Oblita Hereditas is a research project from the humanities' area, which has as its main objective to demonstrate that Greco-Latin culture still has some influence on our society. Specifically, an exhaustive study focused on the anthroponymy of the next fifteen countries, which had formed part so much of

the Greek civilization as of the Roman, has been carried out: Spain, France, Italy, Greece, Macedonia, Libya, Syria, Bulgaria, Cyprus, Jordan, Egypt, Turkey, Iraq, Israel and Lebanon. On the other hand, with the intention of getting the necessary information, the rankings of the most popular names of the year 2018 from the National Statistics Institutes have been checked and an analysis has been conducted based on its origin. Finally, it is worth highlighting that it has been confirmed its prevalence with the results achieved.

Résumé

Oblita Hereditas est un travail de recherche dans le domaine des sciences humaines, qui a pour objectif principal de démontrer que la culture gréco-latine a encore une certaine influence sur notre société. Plus précisément, une étude exhaustive axée sur l'anthroponomie de la suivante quinzaine de pays, qui avait autrefois fait partie autant de la civilisation grecque que du romain: l'Espagne, la France, l'Italie, la Grèce, la Macédoine, la Libye, Syrie, la Bulgarie, Chypre, la Jordanie, l'Égypte, la Turquie, Irak, Israël et le Liban. D'autre part, avec l'intention d'obtenir l'information nécessaire, nous avons consulté le classement des noms les plus populaires de l'année 2018 des Instituts Nationaux de Statistique et une analyse a été effectuée en fonction de son origine. Finalement, il est intéressant de souligner qu'il a été confirmé sa survivance avec les résultats obtenus.

Zusammenfassung

Oblita Hereditas ist eine Arbeit auf dem Gebiet der Geisteswissenschaften. Ihr Hauptziel ist zu zeigen, dass die griechisch-lateinische Kultur noch Einfluss auf unsere Gesellschaft ausübt. Dafür hat sich die Forschungsarbeit ausführlich mit der Anthroponymie in den folgenden Ländern beschäftigt, da alle 15 in der Vergangenheit sowohl Teil der griechischen als auch der römischen Zivilisation gewesen sind: Spanien, Frankreich, Italien, Griechenland, mazedonien, Libyen, Syrien, Bulgarien, Zypern, Jordanien, Ägypten, Türkei, Irak, Israel und Libanon. Darüber hinaus wurden die Rankings der beliebtesten Names des Jahres 2018 der Nationalen Statistikinstitute konsultiert und auf ihre Herkunft untersucht. Zu guter Letzt konnte mit den Ergebnissen das Fortbestehen der griechisch-lateinischen Kulture bis in unsere Zeit bestätigt werden.

NOTA D'AGRAÏMENT

Abans de començar, m'agradaria agrair la col·laboració d'un conjunt de persones sense les quals la realització d'aquest projecte no hagués estat possible. Per aquesta raó, a totes elles els dedico aquest treball.

Primerament, agraeixo a l'Anna Torrent, la qual ha estat la meva tutora del Treball de Recerca durant tot aquest procés, la seva predisposició, atenció i dedicació tant en les hores lectives com durant les vacances. Realment ha sigut tot un plaer poder gaudir dels seus coneixements, suport, experiència, orientació i consell.

A continuació, voldria ressaltar la participació i ajuda del Dr. Michael Zellmann-Rohrer, investigador de la prestigiosa Universitat d'Oxford. Sincerament, mesos enrere, quan em vaig posar en contacte amb la universitat exposant la tesi del meu projecte, no m'hagués imaginat mai que em contestarien. Tot i això, el senyor Zellmann va mostrar molt interès a organitzar una trobada a Anglaterra a l'estiu. Desafortunadament, a causa del coronavirus, el meu viatge no va ser possible, però es va comprometre a buscar-hi una solució. Per aquest motiu, aprecio molt l'oportunitat d'haver-lo conegut.

També voldria donar les gràcies als Instituts Nacionals d'Estadística d'Espanya i Macedònia, ja que em van respondre cordialment una sèrie d'e-mails proporcionant-me la informació i assistència que els havia requerit.

Seguidament, comentar que valoro molt el temps que la meva professora d'alemany, l'Anne Wiesselmann, ha invertit a corregir-me la part de la síntesi en aquest idioma.

Tanmateix, estic infinitament agraïda a les meves amigues més properes per escoltar-me i animar-me cada cop que he dubtat sobre la feina feta.

Als meus familiars, fent un esment especial a la meva mare, per donar-me idees, fer propostes, llegir i criticar el projecte. Estic convençuda que sense el seu interès i col·laboració, això no hauria estat ni de bon tros el que ha sigut.

Finalment, mencionar que aprecio la curiositat de tots aquells que heu llegit el treball, més enllà del fet que estigueu al·ludits en aquesta pàgina o no.

ÍNDIX

Síntesi	3
Nota d'agraïment	5
Introducció	8
Pregunta de recerca	8
Motivació	8
Hipòtesi	9
Objectius	9
Metodologia	10

MARC TEÒRIC

1. Onomàstica	11
1.2. Antroponímia	12
2. Història de la colonització grega	15
3. Història de la conquesta i la colonització romana	17
4. Països coincidents a les dues colonitzacions	20
4.1. Espaya	21
4.2. França	21
4.3. Itàlia	21
4.4. Grècia	22
4.5. Macedònia	22
4.6. Líbia	22
4.7. Síria	23
4.8. Bulgària	23
4.9. Xipre	23
4.10. Jordània	24
4.11. Egipte	24
4.12. Turquia	24
4.13. Iraq	25

4.14. Israel	25
4.15. Líban.....	25

MARC PRÀCTIC

5. Antroponímia més usada als països seleccionats	26
5.1. Espanya	26
5.2. França	28
5.3. Itàlia	30
5.4. Grècia	32
5.5. Macedònia	33
5.6. Líbia.....	35
5.7. Síria	36
5.8. Bulgària	37
5.9. Xipre	38
5.10. Jordània	40
5.11. Egipte	41
5.12. Turquia	42
5.13. Iraq	43
5.14. Israel	45
5.15. Líban	46
6. Estadística i classificació dels resultats	48
Conclusions	52
Bibliografia	56
Annexos	59

INTRODUCCIÓ

Oblita hereditas és un treball de l'àmbit d'humanitats que consisteix a reafirmar i ampliar el coneixement respecte a la influència grecolatina a l'antroponímia actual. Tanmateix, amb la intenció de demostrar l'influx esmentat, s'han seleccionat quinze països a estudiar, els quals havien estat part tant de la cultura grega com de l'Antiga Roma. Aquests han resultat ser els següents: Espanya, França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Líbia, Síria, Bulgària, Xipre, Jordània, Egipte, Turquia, Iraq, Israel i el Líban.

PREGUNTA DE RECERCA

L'antroponímia dels països, els quals antigament havien format part tant de la història romana com de la grega, es troba influenciada per la cultura grecolatina encara avui en dia?

MOTIVACIÓ

He escollit aquest treball de recerca, ja que m'apassionen les llengües i la història. No obstant això, vaig experimentar moltes dificultats a l'hora d'elegir un tema específic de recerca: Inicialment, vaig elaborar una llista plena d'idees, però cap m'acabava de fer el pes. A causa d'això, vaig donar-li moltes voltes a la qüestió i, finalment, vaig determinar que volia que el meu treball girés al voltant del món clàssic amb la finalitat d'endinsar-me més en l'aprenentatge del llatí i el grec, el qual tot just vaig iniciar a primer de batxillerat amb les assignatures d'humanitats corresponents. A partir d'aquell instant, vaig començar a desenvolupar el tema del meu projecte i vaig finalitzar formulant una proposta de treball de recerca que em motiva amb la intenció d'assolir nou coneixement. Aquest ha resultat ser l'estudi de la influència grecolatina a l'antroponímia dels països actuals que antigament havien format part tant de la civilització hel·lènica com de la romana. A part, penso que això pot resultar ser original. Alhora, pot aportar uns coneixements nous a la societat que sovint no són gaire ben valorat.

HIPÒTESI

La meva hipòtesi de recerca és la següent:

- L'origen dels noms de persona més usats als països actuals, els quals antigament havien estat part tant del món grec com del món romà, ens demostrarà que la influència d'aquestes cultures clàssiques encara perviu avui en dia.

OBJECTIUS

L'objectiu principal d'aquest treball de recerca és comprovar si la meva hipòtesi, la qual ha estat anteriorment mencionada, és correcte i vàlida o tot el contrari. A causa d'això, he desenvolupat un conjunt d'objectius basats en l'obtenció d'aquesta finalitat.

- **OBJECTIUS TEÒRICS**

- Conèixer els països actuals que antigament havien format part de la cultura grecolatina.
- Ampliar el coneixement de la història de cada país seleccionat respecte al seu període de contacte amb aquestes civilitzacions.
- Estudiar què és l'onomàstica i l'antroponímia i explicar la seva història.

- **OBJECTIUS PRÀCTICS**

- Dur a terme una recerca per esbrinar quins són els antropònims més emprats dels últims anys en els països seleccionats.
- Estudiar l'origen d'aquests antropònims, explicar la seva història en cas que siguin de procedència grecolatina i classificar-los segons les cultures a les quals els atribuïm.

METODOLOGIA

Aquest treball de recerca s'ha organitzat amb la intenció de seguir un conjunt de passos per tal d'elaborar una bona part pràctica. A continuació, s'especifica quina ha sigut la metodologia emprada.

1. Buscar un mapa que ens indiqui quin era el domini geogràfic de la cultura grega i l'Antiga Roma.
2. Establir quins són els països actuals que tenen les seves fronteres dins d'aquest territori en cadascun dels dos plànols.
3. Descartar aquelles nacions que només havien format part d'una de les dues civilitzacions, quedant-nos així amb els països en comú.
4. Consultar les dades proporcionades per l'INE (Institut Nacional d'Estadística d'Espanya) amb la intenció d'elaborar una llista amb els deu noms (cinc d'home i cinc de dona) més usats a cadascun dels estats seleccionats. Per exemple, l'enllaç de la classificació de l'antroponímia més emprada en dones a Itàlia: <https://www.ine.es/tnombres/formGeneralresult.do?vista=4>.
5. Cercar a diccionaris de noms de persona i pàgines web, l'origen i significat de l'antroponímia escollida anteriorment.
6. Redactar una breu explicació de la informació anteriorment trobada.
7. Crear un conjunt de gràfics, els quals demostrin si hi ha una influència grecolatina o no a l'antroponímia de cada país.
8. Escriure unes conclusions indicant per què en unes nacions hi ha hagut més influx grecolatí que en altres i quins han estat els resultats.

MARÇ TEÒRIC

1. ONOMÀSTICA

L'article sobre antroponímia i toponímia de la Societat d'Onomàstica (s.d.), especifica que el terme onomàstica prové del mot grec *ὀνομαστικός*, -ή, -όν, el qual es refereix a l'art de denominar. Per tant, és lògic que, segons la Societat d'Onomàstica, es defineixi aquesta com a una disciplina que implica l'estudi i la catalogació dels noms propis. Concretament, aquests últims són substantius individuals, els quals es refereixen a un subjecte o a un objecte de manera específica.

D'altra banda, l'onomàstica és una branca important de la lexicografia, la qual, a grans trets, és la disciplina pròpia del llenguatge. Tanmateix, es va consolidar com a un camp respectable de recerca a partir del segle XIX, reclamant alhora la importància d'analitzar les seves disciplines secundàries, ja que fins llavors no se'ls havia donat la transcendència necessària.

Les dues branques més populars de l'onomàstica són la toponímia i l'antroponímia. La primera prové de la unió dels ètims grecs *τόπος* (lloc) i *ὄνομα* (nom). En altres paraules, consisteix en l'estudi dels noms de lloc. Igualment, podríem classificar els topònims en les següents categories: orònims, els quals són els noms de muntanyes; hidrònims, noms que s'utilitzen per designar a les diverses masses d'aigua com els rius i els llacs i, litònims, els quals són els noms de formacions rocoses. Mentre que l'antroponímia guarda el seu origen en els ètims grecs *ἄνθρωπος* (home) i *ὄνομα* (nom). És a dir, és l'estudi dels noms de persona. Durant el següent subapartat es procura aprofundir més en el coneixement d'aquesta disciplina, ja que és la més rellevant per aquest treball de recerca.

Com ja s'ha dit prèviament, l'antroponímia i la toponímia tan sols són les dues branques més conegudes de l'onomàstica. Així doncs, n'hi ha moltes més, però aquestes no tenen una gran repercussió cultural.

1.2. ANTROPONÍMIA

L'antroponímia, com ja s'ha explicat prèviament, és una de les branques de l'onomàstica. Castro (2014)¹ ens dóna una versió detallada d'aquesta i ens informa que l'antroponímia consisteix en l'estudi dels noms de persones i, per consegüent, inclou els noms de pila, els cognoms, els noms de llinatge, etc. L'anàlisi d'aquesta disciplina ens permet saber l'origen, els aspectes semàntics i sintàctics, el significat, l'evolució morfològica, els dominis lingüístics, les migracions de grups humans i la distribució d'antropònims en un espai geogràfic concret. Tanmateix, els especialistes l'han utilitzat amb la intenció de demostrar i estudiar la possible coexistència històrica de grups socials o ètnies diferents.

Castro ens justifica que l'antroponímia és un fet social bàsic i un dels fenòmens culturals més extensos universalment, ja que quasi totes les civilitzacions i societats al llarg de la història han posat noms als seus nadons per tal que s'individualitzin. No obstant això, les maneres fer-ho han estat molt diverses. Per exemple, s'han posat noms amb significat o sense, s'han adjudicat aleatòriament o a partir de pautes prèviament establertes, han estat elegits per uns o per uns altres, s'han dut a terme rituals, s'han pensat amb fi simbòlic o tot el contrari, etc.

Malgrat la seva importància, potser no ha estat una branca massa estudiada a causa de la seva habitualitat. Concretament, els experts espanyols van començar a notar l'any 1830 que s'havia produït una substitució en el repertori de noms tradicionals, la qual va donar la benvinguda a uns altres més infreqüents i exòtics. A partir d'aquell moment, van iniciar un estudi exhaustiu per entendre quins eren els motius que havien promogut aquell fet. Per consegüent, durant els següents paràgrafs s'expliquen les observacions que es van realitzar.

Durant el segle XIX, els noms que s'estaven adjudicant posseïen un grau més elevat d'originalitat i exotisme respecte als de la generació anterior. Es creu que

¹ Castro, D., & Alfín, D. C. (2014). *Antroponimia y sociedad. Una aproximación sociohistórica al nombre de persona como fenómeno cultural* (Vol. 26). Universidad Pública de Navarra/Nafarroako Unibertsitate Publikoa.

l'origen d'aquest succés podria estar directament relacionat amb el Costumisme i el Romanticisme, perquè aquests moviments van provocar moltes transformacions. Nogensmenys, l'antroponímia va ser un d'aquests canvis, ja que els escriptors d'aquests fenòmens donaven als seus personatges noms oblidats, els quals pretenien donar aquella sensació de llunyania a les seves històries.

Al llarg dels anys els estudiosos es van començar a fixar en aquestes tendències i, després de la Primera Guerra Mundial, es va crear la *International Council of Onomastic Sciences*. A partir d'aquell instant, es van fer grans aportacions i es van veure inserides nombroses ciències socials en aquesta qüestió, però no es va parlar mai de l'etnologia. Això va ser només fins a la segona meitat del segle XX, pel fet que es van començar les anàlisis de la sociologia, la qual estudia els noms de persona com a fenomen social.

D'altra banda, A. Rossi (1965)² va dur a terme una investigació amb famílies nord-americanes que demostrava que s'adjudicava als nadons els noms dels parents amb la intenció d'estrenger els vincles familiars. També va concloure que l'antroponímia masculina era més tradicional i estava menys a la moda que la femenina.

A més a més, durant l'Antic Règim i el segle XIX, les societats d'Europa Occidental, Amèrica i Oceania mostraven trets homogenis uniformes a causa de la cristianització i el bateig. En conseqüència, el sistema del règim onomàstic estava marcat pels noms germànics i els procedents de la transformació del sistema trimembre romà-llatí. Aquest últim consistia en la designació de: un *praenomen*, el qual era el nom personal de l'individu; un *nomen gentilitius*, el qual resultava ser el nom patrimonial de la gens, la família o la tribu i, un *cognomen* que era el sobrenom que podia passar als descendents.

Durant l'Edat Moderna, en alguns països com França, Espanya, Itàlia i Anglaterra existia una llista amb un repertori de noms escàs i limitat. Per tant, l'antroponímia era molt repetida. Tanmateix, els padrins tenien el dret d'elegir

² Rossi, A. S. (1965). Naming children in middle-class families. *American sociological review*, 499-513.

els noms dels seus fillols. En canvi, a Nova Anglaterra, durant el segle XVI, eren els pares que cedien el seu propi nom als seus fills i filles. Així doncs, s'administrava un repertori onomàstic reduït i entre generacions.

A continuació, durant la Contrareforma, els països catòlics van atorgar a l'Església el dret a aprovar els noms de baptisme, eliminant així tota aquella antroponímia pagana. D'aquí prové la popularitat de molts noms com, per exemple, el de Maria. Nogensmenys, al llarg de l'Antic Règim, les possibilitats combinatòries de noms dobles o triples de procedència religiosa van ser molt usades.

A finals del segle XIX i a principis del XX, gràcies a les innovacions i reformes del règim, hi havia més associacions de lliurepensadors i els noms van agafar molt de manifest polític i de desafiament a la societat catòlica. És a dir, es volia canviar el repertori de noms per uns altres associats al pensament racional. Alhora, el món clàssic va cridar l'atenció d'aquesta generació revolucionaria, ja que s'idealitzaven les institucions polítiques romanes i les ciutats gregues. Així que els noms d'herois cívics de l'Antiguitat van agafar popularitat.

Finalment, a la segona meitat del segle XX a Espanya, l'antroponímia va començar a denotar algunes particularitats nacionalistes i regionals i es van adaptar al castellà alguns noms estrangers.

2. HISTÒRIA DE LA COLONITZACIÓ GREGA

Domínguez (1993)³ ens explica que durant els segles VI i VII aC, les polis gregues estaven passant per alarmants problemes socials, ja que la demografia va augmentar substancialment. Això va provocar que no hi hagués suficients recursos per sostenir les necessitats bàsiques de tots els habitants i que, en augmentar el nombre de persones per família, les terres s'haguessin de dividir entre més membres. Per conseqüència, aquests no podien mantenir-se només amb la minúscula divisió de terreny que havien heretat i es van veure obligats a vendre les seves propietats. Aquest fet va causar l'empobriment d'una gran part de la població grega. Nogensmenys, la solució que van considerar més viable per finalitzar amb aquell assumpte, va ser la d'intentar reduir la població mitjançant la fundació d'altres ciutats a on poder cedir terres.

En aquella època, la civilització grega ja havia navegat nombroses vegades pel Mediterrani, però van descobrir noves rutes comercials, les quals els van permetre buscar els millors indrets amb la intenció de crear-hi noves polis i espais d'intercanvi comercial. Tanmateix, es van inventar diferents denominacions per designar a les fundacions colonials. Concretament, la ciutat originària grega que estableix la nova polis s'anomenava metròpolis. En canvi, la nova urbs independent de la metròpoli, *Apoikía*. Seguidament, la *cleruquia* era un assentament de colons dependents de la seva ciutat mare i, l'*emporión*, el qual també hi estava lligat, però només posseïa una funció merament comercial.

Òbviament, per fundar una colònia s'havien de seguir una sèrie de passos per tal d'assegurar la seva funcionalitat. Inicialment, s'elegia un subjecte que s'encarregués de dirigir la futura expedició, el qual era anomenat l'*oikistes*. Aquest normalment era elegit per la metròpolis, però també podia ser autoproclamat o seleccionat pels colons corresponents. Era un càrrec de molta importància i, quan s'establia la nova polis, rebia culte com l'heroi fundador que

³ Graham, A. J. (1993). Adolfo J. Domínguez Monedero: La polis y la expansión colonial griega (Siglos VIII-VI). (Historia Universal Antigua, 6.) Pp. 287; 15 figs, (maps and drawings). Madrid: Síntesis, 1991. Paper. *The Classical Review*, 43(1), 195-196.

resultava ser. A continuació, l'*oikistes* havia de buscar els colons que l'acompanyarien a l'expedició, si no és que els tenia ja. Seguidament, s'havia de triar un destí i, per això, l'*oikistes* solia consultar a l'oracle de Delfos i havia d'assegurar-se que els déus hi estaven d'acord. Cal recordar que la intenció dels grecs no era conquerir pròpiament dir, sinó que volien sobreviure. Per això, no volien tenir disputes amb les poblacions indígenes dels paratges propers a la colònia i l'*oikistes* s'assegurava que aquestes comunitats hi estiguessin conformes. Finalment, es delimitava el terreny, es pactaven les lleis i es creaven les institucions.

El primer lloc que van colonitzar els grecs va ser la Magna Grècia, la qual estava formada pel sud d'Itàlia i Sicília. Alhora, els principals colons van ser els habitants de l'Illa d'Eubea, Corinti, Esparta, Rhodes, Creta, etc. També es van fundar colònies durant el segle VII aC a les illes del nord del Mar Egeu, els promontoris que estaven situats a les costes macedòniques i els estrets que comuniquen amb el Mar Negre. D'altra banda, el nord d'Àfrica va tenir poques colònies gregues, però no se sap ben bé quina podria ser la raó. Particularment, va tenir molt d'èxit l'actual Líbia, perquè posseïa un bon sòl per cultivar. Per acabar, l'occident del Mediterrani, sobretot la costa de la península Ibèrica i el sud de la Gàl·lia, va gaudir de la presència grega cap als segles VII i VI aC.

Mapa 1. Wikimedia Commons (2018) Mapa de la colonització grega [Mapa]. Recuperat de https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Greek_Colonization_Archaic_Period-es.svg.

3. HISTÒRIA DE LA CONQUESTA I LA COLONITZACIÓ ROMANA

Quan els romans van començar a ampliar les seves fronteres i a conquerir territori fora de Roma, ho van fer a partir de les colònies. Aquestes eren anomenades *coloniae* i feien referència als llocs que eren ocupats per un grup de persones d'un mateix origen geogràfic. Concretament, els romans s'instal·laven en altres paratges pels següents tres propòsits: crear punts fortificats en llocs estratègics amb la intenció de poder defensar-se si era necessari, donar solució a l'empobriment de la població agrícola després de la Segona Guerra Púnica i fundar colònies de veterans de l'exèrcit al final de la República.

D'altra banda, cal diferenciar la colònia del municipi. La primera posseïa més prestigi, era usualment creada des de zero i resultava ser una reproducció de Roma. Tanmateix, les colònies militars gaudien de tots els drets romans. Per aquesta raó, els colons havien de pagar els tributs corresponents a la metròpoli com qualsevol altre ciutadà.

Els passos que els calia seguir abans de fundar una nova colònia, eren sempre els mateixos. Inicialment, es buscava la zona idònia i la que posseïa les millors qualitats defensives. A continuació, un sacerdot, anomenat àugur, interpretava si els déus estaven d'acord en la fundació o no a partir del sacrifici d'un animal. Aquest mateix delimitava l'espai amb una arada i es construïen les muralles en el perímetre. Finalment, s'acabava d'especificar quina seria la zona urbana amb l'*inauguratio*, la qual era una cerimònia.

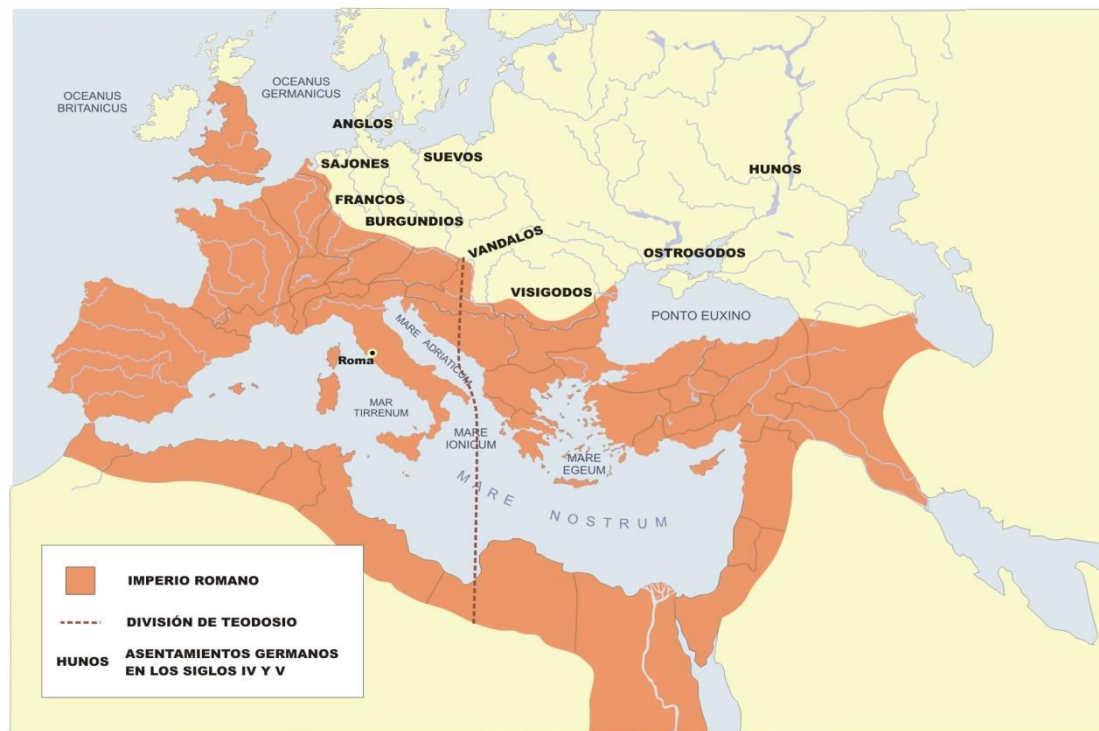
Les primeres colònies romanes van ser Òstia, Àntium i Terracina, les quals van suposar el punt de partida de la conquesta de la península Itàlica a finals del segle IV aC. Aquesta va començar l'any 509 aC i va acabar el 272 aC aproximadament. Primerament, els romans van aconseguir el poder total de la seva província, el Laci. Seguidament, es van estendre per la Itàlia central, a on hi havia els volsco, els equis i els sabins. Després, van experimentar una sèrie de problemes per conquerir als samnites i als grecs procedents de la Magna Grècia, la qual era el territori ocupat pels colons grecs al sud d'Itàlia. Un cop

van aconseguir envair aquests territoris, van obtenir el domini total de la península Itàlica.

Arran d'haver aconseguit el control de tot el territori que avui en dia coneixem com a Itàlia, els romans es van estendre per la Mediterrània. No obstant això, no totes les conquestes els va resultar fàcils, perquè van haver d'enfrontar-se a molts obstacles per tal de conquerir Sicília. Particularment, van haver de lluitar en dues batalles contra els cartaginesos, anomenades les Guerres Púniques. Durant la primera, la qual va ser lliurada al segle III aC, conquisten Sicília, Còrsega i Sardenya. En canvi, a la segona, els romans fan fora als cartaginesos que havien entrat a Hispània i s'havien apropiat a Roma. Alhora, entren a la península Ibèrica per Empòrion (actual Empúries) i ocupen el sud d'aquesta. En aquest procés, deixen a Hispània dividida en dues províncies, la Hispània Ulterior i la Hispània Citerior. Després d'aquesta victòria, Publi Corneli Escipió, conegut com l'Africà, conquereix el nord d'Àfrica i destrueix definitivament Cartago.

Durant el segle II aC, ocupen Grècia, Macedònia i el que els queda de la península Ibèrica. A continuació, al segle I aC, entren a Numídia i aconsegueixen alguns territoris de l'Orient, com l'Ilíria, Armènia, Xipre i Àsia. Seguidament, es van apoderar d'Egipte i van encaminar-se cap a Germània i Britània.

Alhora, deixant de banda les conquestes dutes a terme durant la República, Juli Cèsar va iniciar la invasió de les Gàl·lies, les quals inclouen França, Bèlgica i Suïssa, en el primer triumvirat de l'Imperi. Al segle I dC, els emperadors Vespasià i Tit de la dinastia flàvia amplien les fronteres amb Jerusalem, Britània, Escòcia i Germània. Finalment, Trajà, procedent de la dinastia antonina, va posar fi a les conquestes romanes amb la incorporació de la Dàcia i l'Aràbia durant el segle II dC.

Mapa 2. Abella, I. (s.d.) Mapa dels límits de l'Antiga Roma. [Mapa]. *Materiales ciencias sociales*. Recuperat de <https://materialescienciasociales.com/category/historia/>.

4. PAÏSOS COINCIDENTS A LES DUES COLONITZACIONS

Després d'haver dut a terme una rigorosa investigació i observació sobre quins eren els possibles països candidats per analitzar al llarg d'aquest treball de recerca, s'ha descobert que hi ha un conjunt de territoris que havien estat conquistats tant pels romans com pels grecs. Tanmateix, poden ser estats que coincideixen per les fronteres, però que encara no existien en aquella època. També n'hi ha en què la influència grecolatina va arribar a tot el territori i d'altres en què només en una part.

Els trenta-set països actuals conquistats pels romans són els següents: Espanya, Portugal, França, Itàlia, San Marino, Regne Unit, Grècia, Croàcia, Montenegro, Eslovènia, Bòsnia i Hercegovina, Macedònia, Sèrbia, Albània, Romania, Líbia, Síria, Aràbia Saudita, Tunísia, Bulgària, Hongria, Algèria, Alemanya, Marroc, Xipre, Bèlgica, Països Baixos, Líban, Malta, Jordània, Àustria, Suïssa, Eslovènia, Egipte, Turquia, Iraq i Israel. En canvi, aquestes són els vint-i-tres territoris que van ser colonitzats pels grecs: Macedònia, Xipre, Líbia, Itàlia, França, Espanya, Grècia, Turquia, Uzbekistan, Pakistan, Egipte, Kuwait, Iran Bulgària, Síria, Jordània, Israel, Líban, Armènia, Iraq, Afganistan i Turkmenistan.

Per consegüent, s'han elegit els següents estats, ja que formen part tant de la història romana com de la grega: Espanya, França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Líbia, Síria, Bulgària, Xipre, Jordània, Egipte, Turquia, Iraq, Israel i Líban. Seguidament, s'elabora una petita explicació de cadascun d'ells.

4.1. ESPANYA

És un país situat al sud-oest d'Europa i al nord d'Àfrica i ocupa bona part de la península Ibèrica. Tant els grecs com els romans van entrar-hi des d'Empòrion (actual Empúries), però els primers ho van fer l'any 600 aC i, els segons, durant l'any 218 aC. Alhora, algunes de les ciutats més importants de la Hispània romana eren les següents: Tàrraco, Saguntum, Corduba, Emèrita Augusta, Lucus Augusta, Secovia...

Mapa 3. Google Maps. (2020). Espanya [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=44.08840063959461~-1.6989466029684212&lvl=5&form=LMLTEW>.

4.2. FRANÇA

És una república situada a l'Europa occidental. Va ser envaïda pels grecs cap al segle VI aC i pels romans cap als anys 58-51 aC. Tanmateix, algunes de les ciutats franceses que contenen edificis propis de l'antiga Roma són: Arles, Carcassona, Nîmes... Per exemple, al llarg de tot el territori, com a Lyon, es conserven teatres d'aquella època.

Mapa 4. Google Maps. (2020). França [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=46.78712099310659~-1.4372160434722936&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.3. ITÀLIA

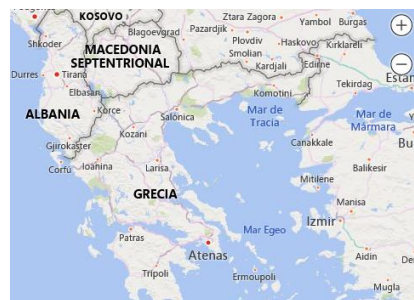
És una nació ubicada al sud d'Europa. Conté tres àrees geogràfiques: continental, peninsular i insular amb nombroses illes. Tanmateix, els grecs van fundar la primera colònia a la Magna Grècia el 1050 aC. La seva capital, Roma, va ser el bressol dels inicis de la civilització romana l'any 753 aC. Així doncs, per tal d'explicar la fundació de Roma, existeix el popular mite de Ròmul i Rem, el qual posiciona al primer germà com al primer rei d'aquesta zona.

Mapa 5. Google Maps. (2020). Grècia [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=45.294214409503205~-9.78913688659668&lvl=6&form=LMLTEW>

4.4. GRÈCIA

És un estat situat estratègicament entre Europa, Àsia i Àfrica i està envoltada pels Mars Egeu, Jònic i Mediterrani. Nogensmenys, era la seu de la civilització hel·lènica i els romans hi arriben després de la batalla de Corint durant l'any 146 aC, anomenant-la així Acaia. Òbviament, a Grècia es troba bona part del patrimoni cultural dels grecs i, per això, hi ha moltes ciutats per explorar: Atenes, Esparta, Olímpia, Delos, Corintí, Argos, Chania, Ítaca...

Mapa 6. Google Maps. (2020). Grècia
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=39.577132254169555~18.68211174011229&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.5. MACEDÒNIA

Macedònia del Nord està situada a la península Balcànica al sud-est d'Europa. Va ser envaïda pel Rei Filip II de la regió grega de Macedònia cap a l'any 356 aC i, pels romans, al segle II aC. Igualment, quan era una província romana, estava constituïda per Macedònia, Epir, Tessàlia i part d'Il·líria, Peònia i Tràcia. Cal ressaltar que aquest país solia ser confós amb una regió de Grècia amb el mateix nom, però l'any 2018 van modificar la denominació per no generar més discussions.

Mapa 7. Google Maps. (2020). Macedònia
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=39.662311162829546~17.679893493652336&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.6. LÍBIA

És un país del nord d'Àfrica i limita amb el Mar Mediterrani. Els grecs van conquerir-la durant el segle IV aC i, els romans, l'any 146 aC. Particularment, es van fundar algunes ciutats gregues força importants, com, per exemple, les següents: Cirene, Barca o Barce, Euhesperides, Taucheira i Balagrae.

Mapa 8. Google Maps. (2020). Líbia
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=27.26074745837156~10.252498626708977&lvl=5&form=LMLT>

4.7. SÍRIA

És un estat situat a l'Orient Pròxim a la costa oriental Mediterrània. Els grecs van conquerir-la al segle IV aC i, els romans, durant el 191 aC. Tanmateix, podem destacar l'Antiga ciutat de Bosra, la qual posseïa un espectacular teatre romà, però com moltes altres relíquies de Síria, ha patit danys a causa de la brutalitat de la guerra i es tem per la seva supervivència.

Mapa 9. Google Maps. (2020). Síria
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=35.36024503204437~34.171264648437486&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.8. BULGÀRIA

És una nació ubicada al sud-est d'Europa i a la part oriental de la península Balcànica. Els grecs hi van arribar al VII aC. Aquests van començar a construir ports al Mar Negre com Apol·lònia Pòntica, Odessos, Mesèmbria, Krounoi i Pirgos. Alhora, antigament formava part d'una regió anomenada Tràcia, la qual va ser conquerida pels romans l'any 46. A més a més, Sofia es va convertir en la capital romana de la província de la Dàcia interior.

Mapa 10. Google Maps. (2020). Bulgària
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=40.505485304014606~13.417413711547865&lvl=5&form=LMLTEW>.

4.9. XIPRE

És una illa del Mar Mediterrani i un país eurasiàtic. Va formar part de la història grega a partir del segle IV aC, fins que al segle I aC va passar a ser territori romà. A part, en aquesta república, podem visitar moltes relíquies de l'antiguitat, com el teatre romà de Solos, el qual va ser construït a sobre del teatre original grec.

Mapa 11. Google Maps. (2020). Xipre
[Mapa] Recuperat de
<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=35.47016690450063~32.39040572798881&lvl=7&form=LMLTEW>.

4.10. JORDÀNIA

És un estat àrab de l'oest d'Àsia. Jordània va formar part de moltes cultures, com la grega i la romana. Concretament, els romans la van annexar al seu territori l'any 105 dC. Nogensmenys, aquest país posseeix les ruïnes d'una ciutat romana més ben conservades i importants del Pròxim Orient, les quals estan situades a Gerasa. També es poden destacar Philadelphia i Petra.

Mapa 12. Google Maps. (2020). Jordània [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=31.474629399247856~34.84352111816407&lvl=7&form=LMLTEW>.

4.11. EGIPTE

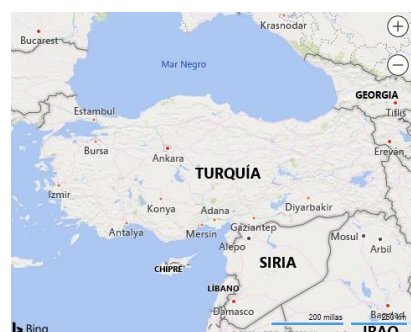
És una nació ubicada en la part més occidental d'Àfrica. El grec Alexandre el Gran hi va arribar al segle IV aC i, en aquella època, es va començar a construir la futura ciutat d'Alexandria. D'altra banda, va ser conquerida pels romans l'any 30 aC, ja que August va derrotar a Marc Antoni i Cleòpatra.

Mapa 13. Google Maps. (2020). Egipte [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=26.94557166343642~25.887716293334975&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.12. TURQUIA

És un estat que se situa entre Europa i Àsia. El grec Alexandre Magne el va conquerir durant el IV aC i l'any 133 aC va passar a formar part de la civilització romana. Igualment, podem destacar l'antiga ciutat grega d'Eno a la Tràcia, la qual va adoptar el nom del seu suposat fundador i, a l'hora, fill d'Apol·lo. D'altra banda, podem trobar restes romanes a Pamukkale, Efes i Pèrgam. Relacionat amb la mitologia, sabem que la ciutat de Troia, esmentada a l'Odissea, se situava en territori actualment turc.

Mapa 14. Google Maps. (2020). Turquia [Mapa] Recuperat de <https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=39.28356239864492~31.041179843750008&lvl=6&form=LMLT>

4.13. IRAQ

Es troba ubicat al sud-oest del continent asiàtic. Tanmateix, Alexandre Magne va aconseguir conquerir aquest territori al segle IV aC i els grecs van tenir el seu domini durant més de dos segles. D'altra banda, els romans el van controlar a partir del segle I aC. En aquest país no hi ha gaires restes culturals procedents d'aquestes dues civilitzacions, però Arbela va ser nomenada per Trajà província romana d'Assíria.

Mapa 15. Google Maps. (2020). Iraq [Mapa]
Recuperat de

<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=33.91986839533567-43.137752968750014&lvl=6&form=LMLTEW>.

4.14. ISRAEL

És un país asiàtic que se situa a la costa sud-oriental de la Mar Mediterrània. Nogensmenys, el grec Alexandre Magne va derrotar als perses l'any 331 aC, els quals posseïen el domini d'aquestes terres. Finalment, l'any 53 aC, el general romà Pompeu va conquerir la regió. A més a més, a Beit She'an hi trobem una impressionant ciutat romana-bizantina amb un teatre molt ben conservat.

Mapa 16. Google Maps. (2020). Israel [Mapa]
Recuperat de

<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=32.03815743540804-32.808799921875&lvl=7&form=LMLTEW>.

4.15. LÍBAN

És un país de l'Orient Pròxim que comparteix fronteres amb Israel i Síria. Altrament, el grec Alexandre el Gran el va conquerir durant el segle IV aC. A part, l'any 64 aC el romà Pompeu Magne el va envair i el va administrar com a part de la província romana de Síria. Igualment, és recomanable visitar Baalbek, ja és una antiga ciutat grega i un dels assentaments arqueològics romans més rellevants de l'Orient Mitjà.

Mapa 17. Google Maps. (2020). Líban [Mapa]
Recuperat de

<https://www.bing.com/maps/embed-a-map?src=SHELL&cp=34.05090201248005-34.92743996093748&lvl=8&form=LMLTEW>.

MARÇ PRÀCTIC

5. ANTROPONÍMIA MÉS USADA ALS PAÏSOS SELECCIONATS

Al llarg d'aquest apartat s'ha dut a terme una recerca dels cinc noms de dona i d'home més emprats a cadascun dels països esmentats durant l'anterior apartat. A causa del fet que s'ha volgut fer ús d'una informació el més fiable possible, s'han adquirit totes les dades estadístiques que s'ha pogut de l'*Institut Nacional d'Estadística*, també conegut com a l'*INE*, el qual és un prestigiós organisme autònom espanyol que elabora, distribueix i coordina els serveis estadístics de l'Administració General de l'Estat. Tanmateix, les dades utilitzades provenen de l'Estadística del Padró Continu del primer dia de l'any 2018. Alhora, els següents noms no han estat filtrats segons l'edat o la dècada de naixement.

Nogensmenys, s'ha de mencionar que en alguns països s'utilitzen molt els noms compostos i en algun cas s'ha hagut d'eliminar algun, ja que han estat formats per noms que ja figuraven en el top cinc. També cal ressaltar que la base de dades de l'*INE* només mostra els noms que tinguin una freqüència menor o igual a cinc per als altres països, així que en alguna circumstància concreta s'han mostrat menys de cinc noms i s'ha hagut de demanar la informació als instituts d'estadística de les nacions afectades

5.1. ESPANYA

HOME

Taula 1. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Espanya, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	ANTONIO	Prové del gentilici romà <i>Antonius</i> . Per consegüent, és un nom d'origen llatí.	Aquell que s'enfronta als seus adversaris, valent.	Durant el Renaixement, es creia que en realitat tenia un origen grec, a causa de la seva semblança amb <i>ánthos</i> (flor).

2	JOSÉ	Prové del nom hebreu Yosef.	Multiplica (Déu), afegeix (Déu).	És un nom bíblic, el qual va arribar a l'espanyol a través del llatí <i>Josephus</i> .
3	MANUEL	És un nom d'origen hebreu <i>Immanuel</i> .	Déu està amb nosaltres.	És un nom bíblic, el qual va arribar a l'espanyol mitjançant el nom llatí <i>Emmanuel</i> .
4	FRANCISCO	Llatí	Aquell que ve de França	Va ser el sobrenom que l'italià Juan Bernardone va donar al seu fill, Francesc d'Assís.
5	DAVID	D'origen hebreu.	Estimat.	Referències: David, rei israelita, el qual va vèncer al famós Goliat que era un guerrer gegant segons la Bíblia. Alhora, el nom <i>David</i> ens pot recordar a l'escultura de Florència de Miquel Àngel, la qual volia representar al David que s'ha mencionat anteriorment.

DONA

Taula 2. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Espanya, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MARIA	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt estès pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
2	CARMEN	Del llatí <i>carmen</i> , <i>carminis</i> .	Poesia, vers, cant.	També hi ha gent que pensa que podria provenir de l'hebreu (vinya de Déu) o de l'àrab (jardí).
3	JOSEFA	Prové del nom hebreu Yosef.	Multiplica (Déu), afegeix (Déu).	És una variant del nom Josep (José) en femení.

4	ISABEL	Prové de la variació en llatí del nom Elisabet.	Salut i bellesa.	El nom Elisabet és originàriament hebreu i podria significar “promesa de Déu”.
5	ANA	D’origen hebreu.	Ésser misericordiós i compassiu.	Deriva de l’hebreu <i>Hannah</i> .

5.2. FRANÇA

HOME

Taula 3. Rànquing de l’antroponímia masculina més popular a França, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	JEAN PIERRE	JEAN: Prové de l’hebreu. PIERRE: Possiblement té origen en el llatí.	JEAN: Déu (<i>Jahvè</i> en les santes escriptures) ha estat misericordiós. PIERRE: Procedent de <i>petrus</i> (ferm com la pedra).	És un nom compost, el qual barreja dos antropònims que ja existeixen de manera solitària. Tanmateix, en català es pot traduir per <i>Joan Pere</i> .
2	PHILIPPE	És un nom grec.	Amic dels cavalls (<i>philos-hipos</i>).	L’equivalent a la llengua catalana és <i>Felip</i> .
3	NICOLAS	Prové del grec <i>Nikolaos</i> .	Vencedor del poble.	Conegut a Catalunya com a <i>Nicolau</i> .
4	MICHEL	És propi de l’hebreu.	¿Qui com Déu?	Nosaltres l’utilitzem com a <i>Miquel</i> . D’altra banda, està compost per pronom <i>mi</i> (qui), l’adverbi <i>ka</i> (com) i <i>El</i> (Déu).

5	DAVID	D'origen hebreu.	Estimat.	Referències: David, rei israelita, el qual va vèncer al famós Goliat que era un guerrer gegant segons la Bíblia. Alhora, el nom <i>David</i> ens pot recordar a l'escultura de Florència de Miquel Àngel, la qual volia representar al David que s'ha mencionat anteriorment.
---	-------	------------------	----------	---

DONA

Taula 4. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a França, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	NATHALIE	Del llatí <i>dies natalis</i> .	Dia del naixement.	Conegut en català com a <i>Natàlia</i> , és un nom que commemora la festa religiosa del Nadal.
2	CATHERINE	Del grec <i>katharós</i> .	Pura, immaculada.	Equivalent de <i>Caterina</i> en català, moltes santes al llarg de la història han dut aquest nom, però la més coneguda va ser la patrona d'Itàlia, Caterina de Siena.
3	ISABELLE	Possiblement procedeix del llatí.	Salut i bellesa.	A Catalunya empraríem la versió <i>Isabel</i> del nom i existeixen teories que argumenten que el seu origen també podria ser hebreu.
4	SOPHIE	Prové del grec <i>sophia</i> (saviesa).	Saviesa.	En català resulta ser <i>Sofia</i> , el qual comparteix nom amb la capital de Bulgària.
5	STEPHANIE	Del grec <i>Stephanós</i> .	Coronat de llorer, victoriós.	En català és <i>Estefania</i> i prové de l'antropònim masculí <i>Esteve</i> .

5.3. ITÀLIA

HOME

Taula 5. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Itàlia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MARCO	Procedent del llatí <i>mas-maris</i> o <i>Marcus</i> .	Existeixen diversos significats vàlids: masculí, martell o referent al déu Mart.	En català usem la variant <i>Marc</i> . Nogensmenys, era molt comú en l'antiguitat, on destaquen Marc Antoni i Marc Aureli.
2	ALESSANDRO	Prové de la unió dels ètims grecs <i>aléxo</i> (defensar) i <i>andrós</i> (home).	El que protegeix, l'home protector.	Com a personatges coneguts de la història, podem esmentar a Alexandre Magne, rei de Macedònia i conquistador d'un gran imperi.
3	ANDREA	Del grec <i>andrós</i> .	Significa <i>força viril</i> .	Dins el nostre país utilitzem <i>Andrea</i> com a un nom femení, però a Itàlia és molt típic posar-lo als nois.
4	FRANCESCO	Llatí	Aquell que ve de França	Va ser el sobrenom que l'italià Juan Bernardone va donar al seu fill, Francesc d'Assís.
5	GIUSEPPE	Prové del nom hebreu Yosef.	Multiplika (Déu), afegeix (Déu).	És un nom bíblic, el qual va arribar a l'espanyol a través del llatí <i>Josephus</i> .

DONA

Taula 6. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Itàlia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	FRANCESCA	Llatí	Aquella que ve de França	Va ser el sobrenom que l'italià Juan Bernardone va donar al seu fill, Francesc d'Assís, però aquesta és la versió femenina de l'antropònim.
2	VALENTINA	Del llatí <i>Valentinus</i> .	Forta, robusta, vigorosa i que posseeix salut.	És la versió en femení de l'antropònim <i>Valentí</i>
3	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
4	LAURA	Originari de la paraula llatina <i>laurus</i> .	Llorer.	Per extensió, podem arribar a la conclusió que <i>Laura</i> també significa victoriosa, ja que en l'Antiga Grècia, la gent honorable era coronada amb una corona de llorer. Aquesta tradició va ser més tard adaptada pels romans.
5	GIULIA	Deriva del llatí <i>Iulus</i> .	Descendent de la família Júlia.	És la versió italiana i femenina de <i>Juli</i> . Alhora, ens recorda al fill d'Enees, el qual, suposadament, pertanyia a la família Júlia.

5.4. GRÈCIA

HOME

Taula 7. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Grècia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	GEORGIOS	Prové del grec <i>Georgos</i> .	Agricultor, cultivador, que treballa la terra.	<i>Georgios</i> és la forma antiga del nom, el qual resulta ser <i>Jordi</i> en català.
2	KONSTANTINOS	Del llatí <i>Constans</i> .	Estable, ferm, constant...	Aquest nom es va formar a partir de <i>Contantinus</i> , el qual s'ha format per derivació a partir de família <i>Constantius</i> .
3	DIMITRIOS	Propi del grec <i>Dēmétrios</i> .	Mare naturalesa o mare terra.	En català <i>Demèter</i> . Aquesta era filla de Cronos i Rea i germana de Zeus.
4	NIKOLAOS	Prové del grec <i>Nikolaos</i> .	Vencedor del poble.	Conegut a Catalunya com a <i>Nicolau</i> .
5	IOANNIS	Prové de l'hebreu.	Déu (<i>Jahvè</i> en les santes escriptures) ha estat misericordiós.	A Catalunya coneixem aquest nom com a <i>Joan</i> , però existeixen moltes variants en altres llengües.

DONA

Taula 8. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Grècia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MARIA	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
2	ELENI	Nom grec derivat d' <i>Eléne</i> .	La resplendent, brillant.	Destaca Helena de Troia, la qual és considerada segons la mitologia grega, la dona més bella del món.
3	AIKATERINI	Del grec <i>katharós</i> .	Pura, immaculada.	Equivalent de <i>Caterina</i> en català.
4	GEORGIA	Prové del grec <i>Georgos</i> .	Agricultora, cultivadora, que treballa la terra.	Resulta ser la forma femenina de <i>Georgios</i> , el qual és <i>Jordi</i> en català.
5	SOFIA	Prové del grec <i>sophia</i> (saviesa).	Saviesa.	En català resulta ser <i>Sofia</i> , el qual comparteix nom amb la capital de Bulgària.

5.5. MACEDÒNIA

HOME

Taula 9. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Macedònia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MIHAIL	És propi de l'hebreu.	¿Qui com Déu?	És la variant russa del nom <i>Miquel</i> .
2	PETAR	Possiblement té origen en el llatí.	Procedent de <i>petrus</i> (ferm com la pedra).	En català es pot traduir per <i>Pere</i> .
3	DAMJAN	Prové del grec <i>Damianós</i> .	El domador.	És una variant del nom <i>Damià</i> .

4	MARKO	Procedent del llatí <i>mas-maris</i> o <i>Marcus</i> .	Existeixen diversos significats vàlids: masculí, martell o referent al déu Mart.	En català usem la variant <i>Marc</i> , el qual és un nom molt comú arreu del món.
5	LUKA	Del llatí <i>lux, lucis</i> .	Lluminós, llum.	A Catalunya aquest antropònim és conegut per a <i>Lluc</i> . A més a més, a l'antiga Roma era un nom força corrent.

DONA

Taula 10. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Macedònia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	JANA	Prové de l'hebreu.	Déu (<i>Jahvè</i> en les santes escriptures) ha estat misericordiós.	<i>Jana</i> resulta ser una de les variants del nom <i>Joana</i> , la qual és la versió femenina de <i>Joan</i> .
2	SOFIJA	Prové del grec <i>sophia</i> (saviesa).	Saviesa.	En català resulta ser <i>Sofia</i> , el qual comparteix nom amb la capital de Bulgària.
3	ANA	D'origen hebreu.	Ésser misericordiós i compassiu.	Deriva de l'hebreu <i>Hannah</i> .
4	MARIJA	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
5	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	És un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.

5.6. LÍBIA

HOME

Taula 11. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Líbia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MOHAMED	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
2	AHMED	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic.
3	ALI	De l'àrab.	Alt, sublim, elevat.	Aquest antropònim conté la mateixa arrel de la qual prové el nom d'Allah.
4	IBRAHIM	Àrab.	El pare del nostre poble.	És una de les variacions existents del nom <i>Abraham</i> .
5	KHALED	És un nom àrab.	Immortal.	Una de les seves variants també recurrent és <i>Khalid</i> .

DONA

Taula 12. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Líbia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
2	FATIMA	De l'àrab.	L'esplèndida.	És molt comú entre les dones tant musulmanes com cristianes, a causa de la Verge de Fàtima.
3	MONA	Podria provenir del grec <i>monos</i> .	Una, solitària.	No obstant això, hi ha possibilitats que també pugui venir de l'irlandès o l'àrab.
4	AYA	Origen àrab.	Miracle, senyal.	Pot ser emprat tant per a nens com per a nenes.

5	RANIA	Grec	Musa de l'astronomia.	Estudiosos també creuen que podria provenir de l'hebreu o l'àrab.
---	-------	------	-----------------------	---

5.7. SÍRIA

HOME

Taula 13. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Síria, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	AHMAD	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic. Tanmateix, és una variant del nom <i>Ahmed</i> .
2	MOHAMAD	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
3	KHALED	És un nom àrab.	Immortal.	Una de les seves variants també recurrent és <i>Khalid</i> .
4	OMAR	De la llengua aràbiga.	El constructor.	Prové de la paraula <i>amara</i> , la qual significa <i>construir, edificar, habitar o poblar</i> .
5	MAHMOUD	Àrab	Digne de reverència.	Aquest antropònim es pot escriure de diverses maneres, com: <i>Mahmud</i> , <i>Mahamud</i> o <i>Mahmood</i> .

DONA

Taula 14. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Síria, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	FATIMA	De l'àrab.	L'esplèndida.	És molt comú entre les dones tant musulmanes com cristianes, a causa de la Verge de Fàtima.
2	NOUR	Àrab	Llum.	També es pot escriure <i>Noor</i> .

3	HALA	Llengua aràbiga.	Halo al voltant de la lluna.	Pot ser dut tant per nois com per noies.
4	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
5	ALAA	Àrab	Criada del Déu Allah.	És emprat tant pel sexe femení com pel sexe masculí.

5.8. BULGÀRIA

HOME

Taula 15. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Bulgària, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	IVAN	Prové del llatí.	Home amb una benedicció divina.	És l'adaptació llatina de l'antropònim hebreu <i>Joan</i> .
2	GEORGI	Prové del grec <i>Georgos</i> .	Agricultor, cultivador, que treballa la terra.	Resulta ser una variant de <i>Georgios</i> , el qual és <i>Jordi</i> en català.
3	NIKOLAY	Prové del grec <i>Nikolaos</i> .	Vencedor del poble.	Conegut a Catalunya com a <i>Nicolau</i> .
4	DIMITAR	Propi del grec <i>Dēmétrios</i> .	Mare naturalesa o mare terra.	En català <i>Demèter</i> . Aquesta era filla de Cronos i Rea i germana de Zeus.
5	KRASIMIR	Búlgar	El prestigi de la pau.	És exclusivament un nom propi de Bulgària.

DONA

Taula 16. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Bulgària, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MARIYA	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	És una variant del nom <i>Maria</i> .
2	DANIELA	De l'hebreu.	El meu jutge és déu.	És la forma femenina de l'antropònim <i>Daniel</i> .
3	IVANKA	Prové de l'hebreu.	Déu (<i>Jahvè</i> en les santes escriptures) ha estat misericordiós.	És una variant femenina del nom <i>Joan</i> .
4	DESLAVA	D'origen eslau.	Cerca de la glòria.	És un nom popular a Bulgària, però no desconegut per a la resta del món.
5	ELENA	Nom grec derivat d' <i>Eléne</i> .	La resplendent, brillant.	Destaca Helena de Troia, la qual és considerada segons la mitologia grega, la dona més bella del món.

5.9. XIPRE

HOME

Taula 17. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Xipre, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	ANDREAS	Del grec <i>andrós</i> .	Significa <i>força viril</i> .	És l'equivalent d' <i>Andreu</i> en català.
2	GIORGOS	Prové del grec <i>Georgos</i> .	Agricultor, cultivador, que treballa la terra.	Resulta ser una variant de <i>Georgios</i> , el qual és <i>Jordi</i> en català.

3	KOSTAS	D'origen llatí.	Ferm	Alhora, és un nom molt típic de Grècia.
4	CHRISTOS	Del grec <i>Christos</i> .	Ungit	Usat pels cristians per referir-se a Jesús.
5	NICHOLAS	Prové del grec <i>Nikolaos</i> .	Vencedor del poble.	Conegut a Catalunya com a <i>Nicolau</i> .

DONA

Taula 18. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Xipre, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MARIA	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
2	ELENI	Nom grec derivat d' <i>Eléne</i> .	La resplendent, brillant.	Destaca Helena de Troia, la qual és considerada segons la mitologia grega, la dona més bella del món.
3	ANDROULA	Del grec <i>andrós</i> .	Home.	Aquest nom conté molt poca informació i no se sap cent per cent segur quin és el seu origen.
4	GEORGIA	Prové del grec <i>Georgos</i> .	Agricultora, cultivadora, que treballa la terra.	Resulta ser la forma femenina de <i>Georgios</i> , el qual és <i>Jordi</i> en català.
5	PANAGIOTA	Del grec <i>pan</i> (tot) i <i>agios</i> , -a, -on (sant, pietós, pur).	Tot sant.	Normalment, les dones que es diuen així són de Grècia, la República Txeca o Xipre.

5.10. JORDÀNIA

HOME

Taula 19. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Jordània, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MOHAMMAD	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
2	AHMAD	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic. Tanmateix, és una variant del nom <i>Ahmed</i> .
3	OMAR	De la llengua aràbiga.	El constructor.	Prové de la paraula <i>amara</i> , la qual significa <i>construir, edificar, habitar o poblar</i> .
4	IBRAHIM	Àrab.	El pare del nostre poble.	És una de les variacions existents del nom <i>Abraham</i> .
5	ADAM	Procedent de l'hebreu.	De la terra.	El seu significat també pot variar entre <i>home, sang i vermell</i> .

DONA

Taula 20. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Jordània, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
2	NOUR	Àrab	Llum.	També es pot escriure <i>Noor</i> .
3	NATALIE	Del llatí <i>dies natalis</i> .	Dia del naixement.	Conegut en català com a <i>Natàlia</i> , és un nom que commemora la festa religiosa del Nadal.

4	HANEEN	Posseeix un origen aràbic.	Amor, estimar i ser estimada.	També s'especula que podria tenir un origen japonès i que, en aquest cas, significaria <i>flor</i> .
5	MARYAM	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.

5.11. EGIPTE

HOME

Taula 21. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Egipte, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MOHAMED	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
2	AHMED	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic.
3	MAHMOUD	Àrab	Digne de reverència.	Aquest antropònim es pot escriure de diverses maneres, com: <i>Mahmud</i> , <i>Mahamud</i> o <i>Mahmood</i> .
4	OMAR	De la llengua aràbiga.	El constructor.	Prové de la paraula <i>amara</i> , la qual significa <i>construir</i> , <i>edificar</i> , <i>habitar</i> o <i>poblar</i> .
5	YOUSSEF	Prové del nom hebreu Yosef.	Multiplika (Déu), afegeix (Déu).	És l'equivalent de Josep en àrab, encara que la variant més comuna és <i>Yusuf</i> .

DONA

Taula 22. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Egipte, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	EMAN	Àrab	El senyor està amb nosaltres.	Pot ser dut tant per nois com per noies: és un nom mixta.
2	MARIAM	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
3	HEBA	Hebreu	Regal de Déu.	Igualment, s'especula que també podria arribar a posseir un origen àrab.
4	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que es creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
5	AMAL	Prové de l'àrab.	Esperança, pura.	També pot ser emprat per a tothom, independentment del sexe.

5.12. TURQUIA

HOME

Taula 23. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Turquia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MEHMET	D'origen àrab.	Elogiat, lloable.	La variant més coneguda de <i>Mehmet</i> és <i>Mohammed</i> .
2	MUSTAFA	Àrab.	L'elegit.	Etimològicament, el seu significat també pot ser interpretat com <i>el regal</i> .
3	MURAT	Prové de la llengua turca.	Desig fet realitat.	També es pot escriure <i>Murad</i> .

4	ALI	De l'àrab.	Alt, sublim, elevat.	Aquest antropònim conté la mateixa arrel de la qual prové el nom d'Allah.
5	HASAN	Hebreu	Bonic	Alguns asseguren que l'origen també podria ser aràbic. No obstant això, el seu significat continua sent el mateix.

DONA

Taula 24. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Turquia, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	ZEYNEP	Turc	Filla del profeta Mahoma.	Igualment, alguns estudiosos pensen que podria arribar a tenir un origen àrab, significant així <i>bellesa, flor aromàtica</i> .
2	ELIF	D'origen turc.	Alta i fina.	Alhora, aquest nom és equivalent a la lletra A de l'alfabet àrab.
3	AYSE	Prové del persa.	Dona, vida.	És la forma turca de l'antropònim <i>Aisha</i> .
4	OZLEM	Prové del turc.	Llarg temps esperada, desitjada.	També es pot escriure amb dièresi: <i>Özlem</i> .
5	MERVE	D'origen aràbic.	Pedra petita o un dels dos turons sagrats de la Meca.	Vint anys enrere, era el nom més posat a Turquia.

5.13. IRAQ

HOME

Taula 25. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Iraq, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	ALI	De l'àrab.	Alt, sublim, elevat.	Aquest antropònim conté la mateixa arrel de la qual prové el nom d'Allah.

2	MOHAMMED	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
3	AHMED	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic.
4	ADNAN	Aràbic	Establert, colons.	El personatge d'Adnan era conegut per ser descendent d'Ismael, fill d'Abraham.
5	MUSTAFA	Àrab	L'elegit.	Etimològicament, el seu significat també pot ser interpretat com <i>el regal</i> .

DONA

Taula 26. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Iraq, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	SARA	Ve de la llengua hebrea.	Princesa.	Resulta ser un nom bíblic i, segons el que és creu, Sara seria la mare de nombrosos reis.
2	LINA	Del grec <i>Linus</i> .	Fa referència al fill d'Apol·lo que va inventar la melodia.	És l'antropònim femení de <i>Linus</i> , però també pot ser l'hipocorístic de <i>Paulina</i> o <i>Carolina</i> .
3	TOTA	D'origen basc.	Lloro	No hi ha suficient informació per assegurar que aquests són l'origen i el significat correctes.
4	FATEMA	De l'àrab.	L'esplèndida.	És molt comú entre les dones tant musulmanes com cristianes, a causa de la Verge de Fàtima.
5	SHAD	Persa	Comandat per Aku.	Una variant del nom <i>Shad</i> és <i>Shadrach</i> .

5.14. ISRAEL

HOME

Taula 27. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Israel, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	DANIEL	De l'hebreu.	El meu jutge és déu.	És la forma masculina de l'antroponim <i>Daniela</i> .
2	ALEXANDER	Prové de la unió dels ètims grecs <i>aléxo</i> (defensar) i <i>andrós</i> (home).	El que protegeix, l'home protector.	Com a personatges coneguts de la història, podem esmentar a Alexandre Magne, rei de Macedònia i conquistador d'un gran imperi.
3	DAVID	D'origen hebreu.	Estimat.	Referències: David, rei israelita, el qual va vèncer al famós Goliath que era un guerrer gegant segons la Bíblia. Alhora, el nom <i>David</i> ens pot recordar a l'escultura de Florència de Miquel Àngel, la qual volia representar al David que s'ha mencionat anteriorment.
4	GUY	Nom germànic.	Fusta, bosc.	En català aquest nom equival a l'antroponim <i>Guido</i> .
5	ALON	Hebreu	Roure	La variant més coneguda arreu del món és <i>Alan</i> .

DONA

Taula 28. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Israel, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	MAYA	Prové del grec <i>maia</i> .	Mare, àvia, llevadora, dida.	Fa referència a una nimfa, la qual era filla d'Atles.

2	MICHAL	És propi de l'hebreu.	¿Qui com Déu?	Nosaltres l'utilitzem com a <i>Miquela</i> . D'altra banda, està compost per pronom <i>mi</i> (qui), l'adverbi <i>ka</i> (com) i <i>El</i> (Déu).
3	NOA	De l'hebreu.	De llarga vida, tranquil·la, pacífica.	A Catalunya, usem la variant <i>Noè</i> i ens recorda a l'home del qual Déu es va apiadar abans del diluvi universal.
4	ADI	Origen hebreu.	Famós per la noblesa.	És un nom tant pel sexe femení com pel sexe masculí.
5	Yael	Hebreu	Cabra de muntanya.	Alguns especialistes també el tradueixen com <i>el poder de Déu</i> .

5.15. LÍBAN

HOME

Taula 29. Rànquing de l'antroponímia masculina més popular a Líban, any 2018. Taula que mostra els cinc noms masculins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	ALI	De l'àrab.	Alt, sublim, elevat.	Aquest antropònim conté la mateixa arrel de la qual prové el nom d'Allah.
2	MOHAMAD	D'origen àrab.	Aquell que es mereix ser elogiat.	És una de les variants del conegut nom <i>Muhammed</i> .
3	HASSAN	Hebreu	Bonic	Alguns asseguren que l'origen també podria ser aràbic. No obstant això, el seu significat continua sent el mateix.
4	AHMAD	Prové de l'àrab.	Digne de ser elogiat.	És extremadament popular dins el món islàmic. Tanmateix, és una variant del nom <i>Ahmed</i> .
5	HUSSEIN	Procedent de l'àrab.	Bonic i bo.	És el diminutiu del nom hebreu <i>Hassan</i> .

DONA

Taula 30. Rànquing de l'antroponímia femenina més popular a Líban, any 2018. Taula que mostra els cinc noms femenins més emprats, el seu origen, significat i una curiositat.

	NOM	ORIGEN	SIGNIFICAT	CURIOSITAT
1	HIBA	D'origen àrab.	Adorar, un regal.	Una de les variants arreu del món és <i>Chiba</i> .
2	MARIAM	Nom d'origen hebreu format sobre l'adjectiu <i>maryam</i> .	Eminent, de gran excel·lència.	Està molt extens pels països cristians, ja que era el nom de la mare de Jesús de Natzaret.
3	NADA	Propi de Rússia.	Esperança.	És una variant de <i>Nàdia</i> .
4	FATME	De l'àrab.	L'esplèndida.	És molt comú entre les dones tant musulmanes com cristianes, a causa de la Verge de Fàtima.
5	NOUR	Àrab	Llum.	També es pot escriure <i>Noor</i> .

6. ESTADÍSTICA I CLASSIFICACIÓ DELS RESULTATS

ESPANYA - Noms masculins

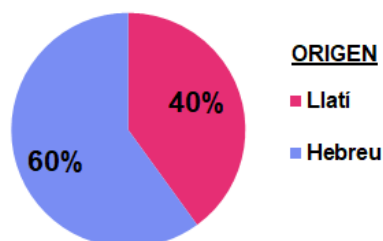

Figura 1. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Espanya segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 1.

ESPANYA - Noms femenins

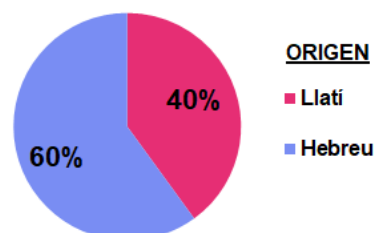

Figura 2. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Espanya segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 2.

FRANÇA - Noms masculins

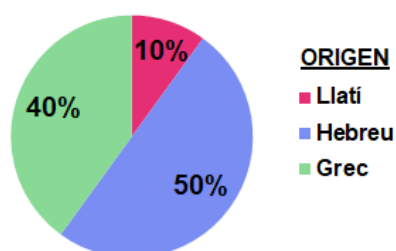

Figura 3. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a França segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 3.

FRANÇA - Noms femenins

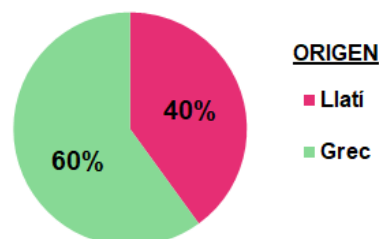

Figura 4. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a França segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 4.

ITÀLIA - Noms masculins

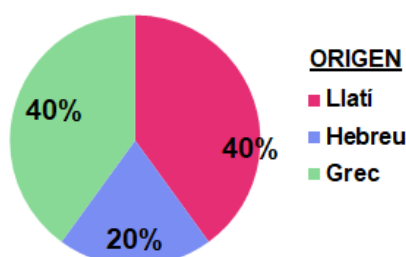

Figura 5. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Itàlia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 5.

ITÀLIA - Noms femenins

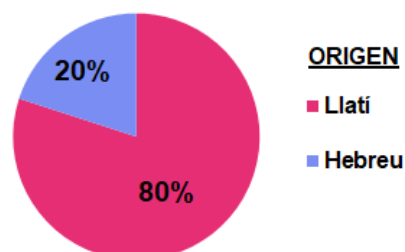

Figura 6. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Itàlia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 6.

GRÈCIA - Noms masculins

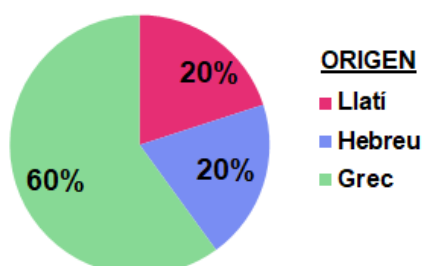

Figura 7. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Grècia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 7.

GRÈCIA - Noms femenins

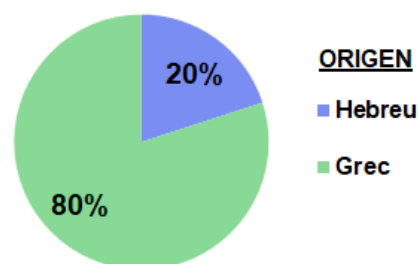

Figura 8. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Grècia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 8.

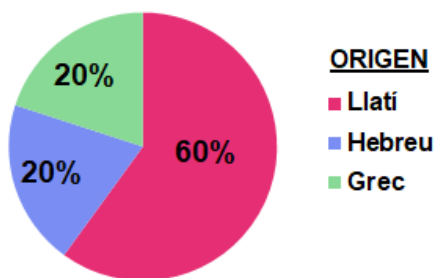
MACEDÒNIA - Noms masculins

Figura 9. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Macedònia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 9.

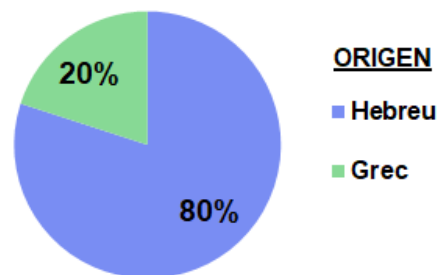
MACEDÒNIA - Noms femenins

Figura 10. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Macedònia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 10.

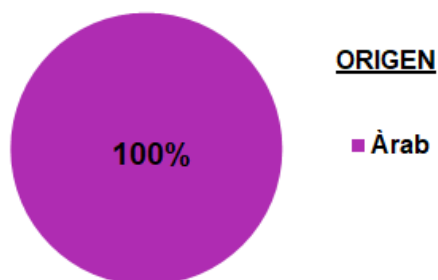
LÍBIA - Noms masculins

Figura 11. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Líbia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 11.

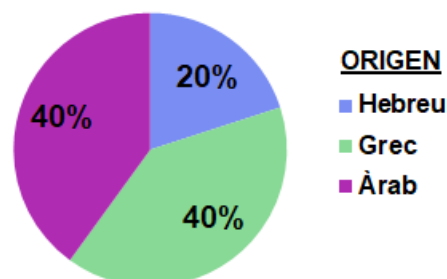
LÍBIA - Noms femenins

Figura 12. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Líbia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 12.

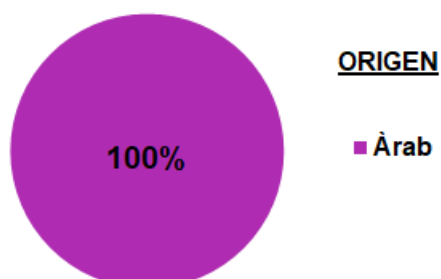
SÍRIA - Noms masculins

Figura 13. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Síria segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 13.

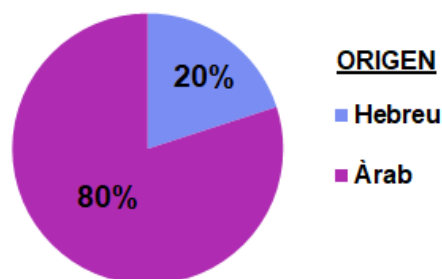
SÍRIA - Noms femenins

Figura 14. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Síria segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 14.

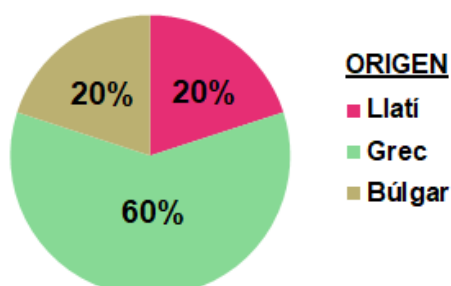
BULGÀRIA - Noms masculins

Figura 15. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Bulgària segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 15.

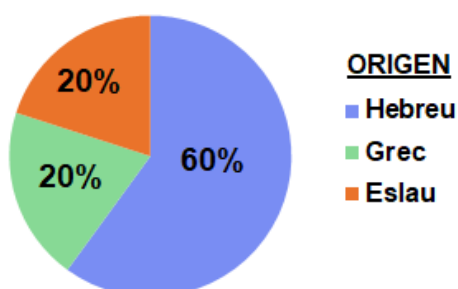
BULGÀRIA - Noms femenins

Figura 16. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Bulgària segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 16.

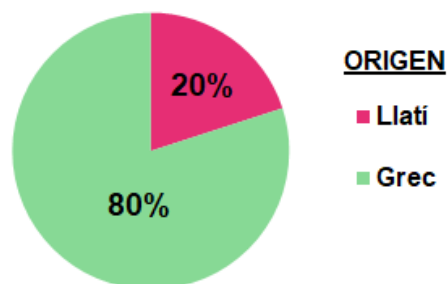
XIPRE - Noms masculins

Figura 17. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Xipre segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 17.

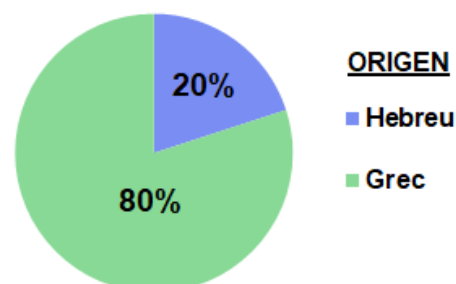
XIPRE - Noms femenins

Figura 18. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Xipre segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 18.

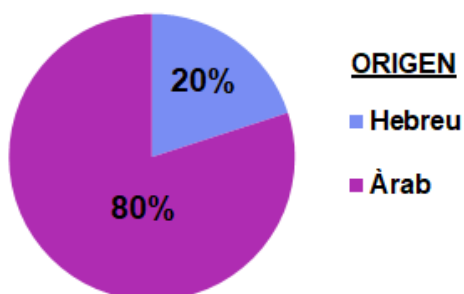
JORDÀNIA - Noms masculins

Figura 19. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Jordània segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 19.

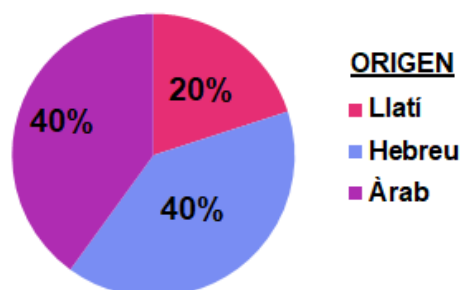
JORDÀNIA - Noms femenins

Figura 20. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Jordània segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 20.

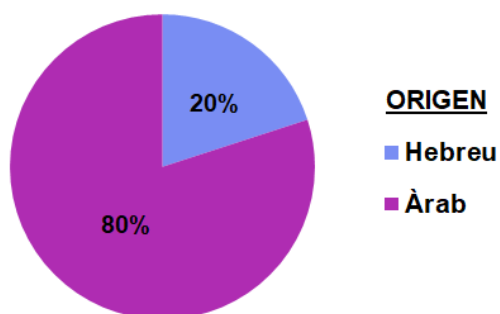
EGIPTE - Noms masculins

Figura 21. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Egipte segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 21.

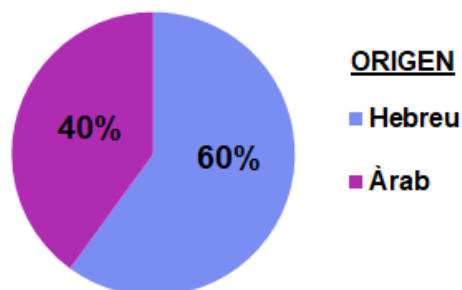
EGIPTE - Noms femenins

Figura 22. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Egipte segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 22.

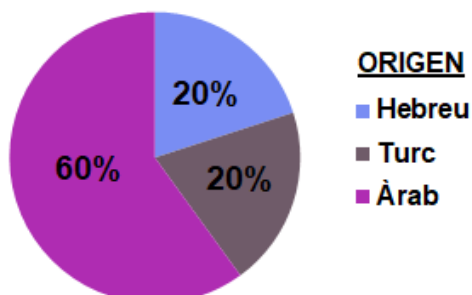
TURQUIA - Noms masculins

Figura 23. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Turquia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 23.

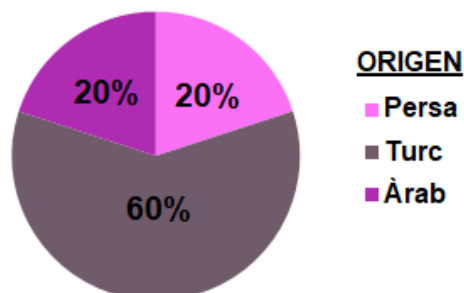
TURQUIA - Noms femenins

Figura 24. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Turquia segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 24.

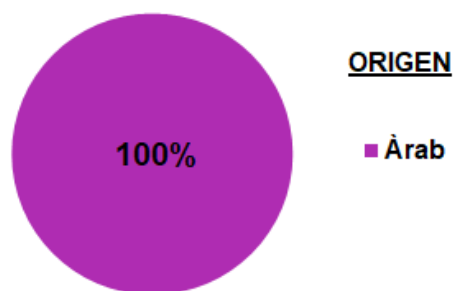
IRAQ - Noms masculins

Figura 25. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Iraq segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 25.

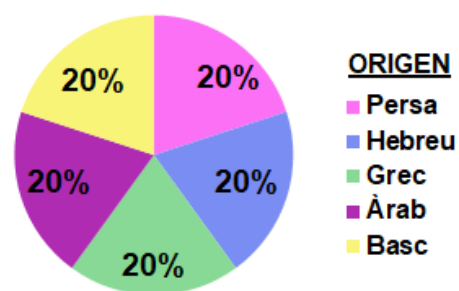
IRAQ - Noms femenins

Figura 26. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Iraq segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 26.

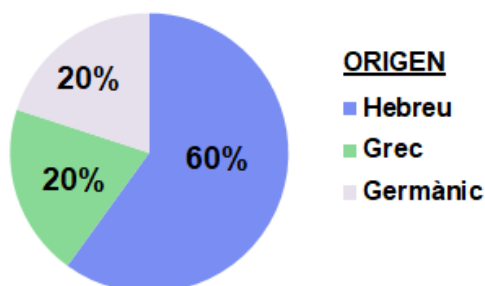
ISRAEL - Noms masculins

Figura 27. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina a Israel segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 27.

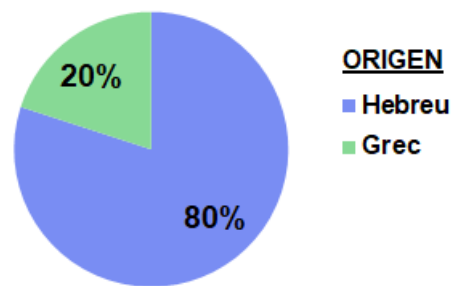
ISRAEL - Noms femenins

Figura 28. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina a Israel segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 28.

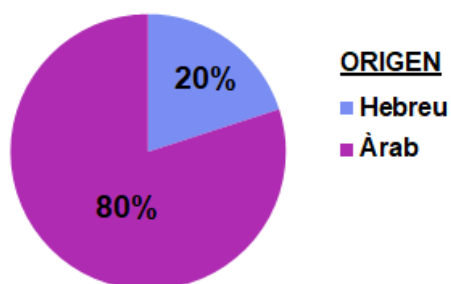
LÍBAN - Noms masculins

Figura 29. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia masculina al Líban segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 29.

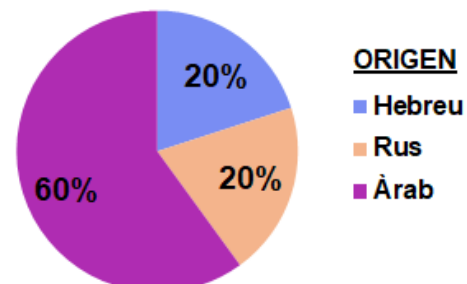
LÍBAN - Noms femenins

Figura 30. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia femenina al Líban segons el seu origen. Font: Informació de la Taula 30.

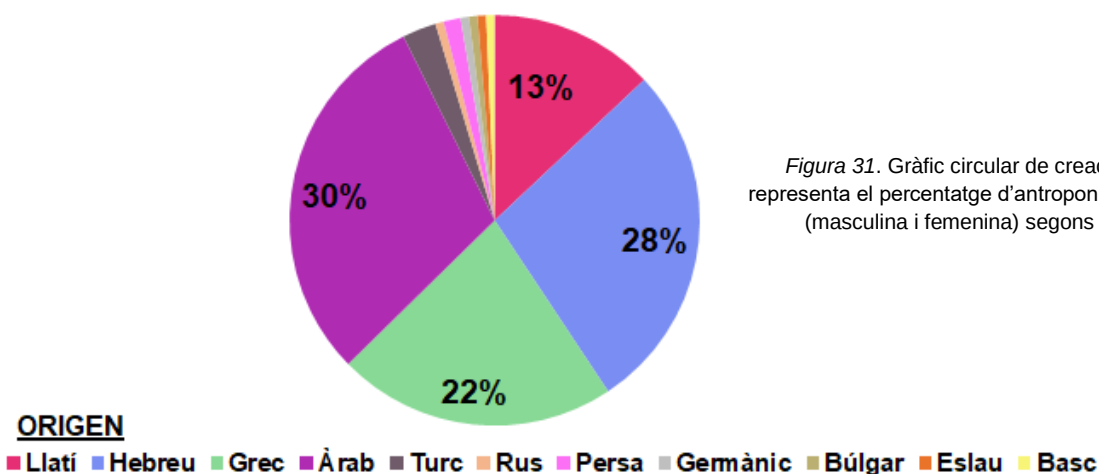
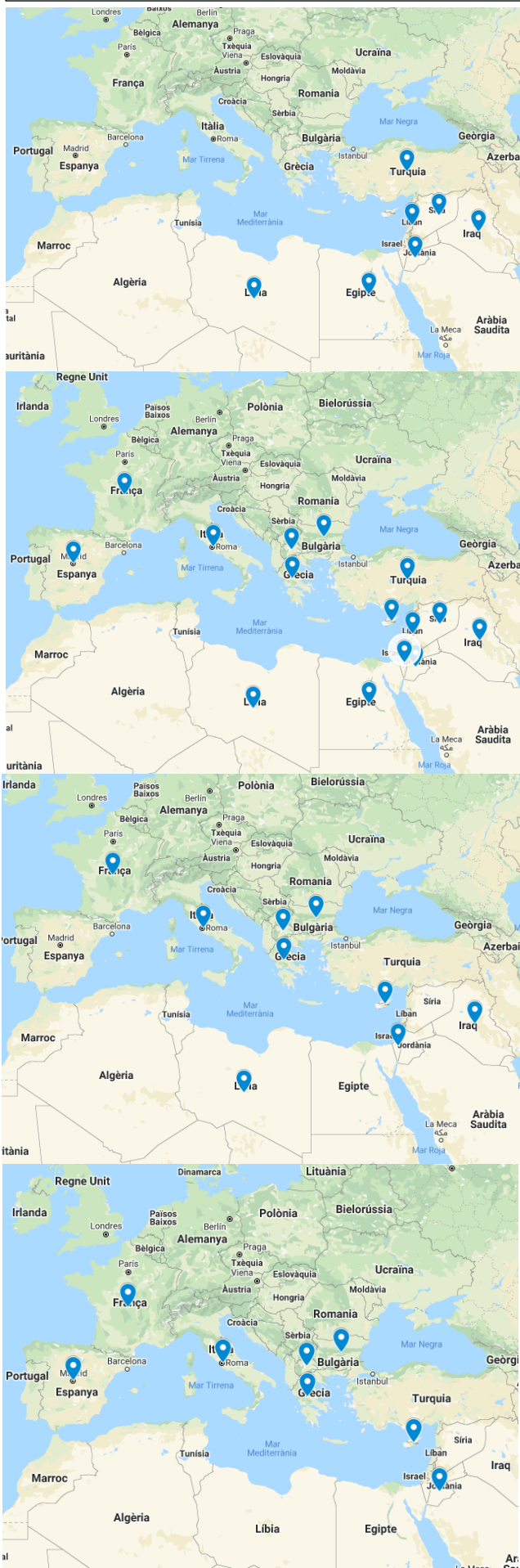
Quantitat total de noms del treball

Figura 31. Gràfic circular de creació pròpia on es representa el percentatge d'antroponímia total del treball (masculina i femenina) segons el seu origen.

Mapa 18. Google Maps. (2020). Països amb influències de l'àrab a l'antroponímia. [Mapa] Recuperat de <https://www.google.com/maps/d/edit?hl=ca&hl=ca&mid=1S1shD1IZVfdkeX2iPNtH02xiJkno0DV-&ll=30.03091114249454%2C20.56803885898728&z=4>.

Mapa 19. Google Maps. (2020). Països amb influències de l'hebreu a l'antroponímia. [Mapa] Recuperat de <https://www.google.com/maps/d/edit?hl=ca&hl=ca&mid=1S1shD1IZVfdkeX2iPNtH02xiJkno0DV-&ll=35.9813806026703%2C12.316083494152622&z=4>.

Mapa 20. Google Maps. (2020). Països amb influències del grec a l'antroponímia. [Mapa] Recuperat de <https://www.google.com/maps/d/edit?hl=ca&hl=ca&mid=1S1shD1IZVfdkeX2iPNtH02xiJkno0DV-&ll=35.9813806026703%2C12.316083494152622&z=4>.

Mapa 21. Google Maps. (2020). Països amb influències del llatí a l'antroponímia. [Mapa] Recuperat de <https://www.google.com/maps/d/edit?hl=ca&hl=ca&mid=1S1shD1IZVfdkeX2iPNtH02xiJkno0DV-&ll=35.9813806026703%2C12.316083494152622&z=4>.

Un cop finalitzada la classificació dels resultats, em complau anunciar que la *Figura 31* mostra que la quantitat de noms amb origen grec i llatí, ocupen la tercera i quarta posició respectivament en els percentatges del total de noms del treball.

La primera posició resulta ser per la cultura aràbiga, la qual manifesta una major influència en països com Líbia, Síria, Jordània, Egipte, Turquia, Iraq i el Líban (*vegeu Mapa 18*). Això és a causa de la forta incidència del món islàmic i musulmà en aquests indrets, l'ús de noms apropiats per la seva religió i la varietat de noms disponibles procedents de la llengua aràbiga. En canvi, el segon lloc en el gràfic se l'emporta l'hebreu, el qual té una influència més subtil a una varietat més gran de territoris, ja que tots els països estudiats han rebut en certa manera una mica d'aquesta herència (*vegeu Mapa 19*).

En el cas del grec, s'ha pogut comprovar en el *Mapa 20* que el seu llegat és més persistent en el món mediterrani, ja que a l'Europa occidental existeix una continuïtat cultural i el cristianisme està més difós, perquè els sants eren de famílies en les quals els noms grecolatins seguien fortament representats. Alguns d'aquests països són França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Líbia, Bulgària, Xipre, Iraq i Israel.

D'altra banda, la pervivència de l'herència en l'antroponímia de la civilització romana podria tenir una explicació semblant a la de la grega. Concretament, s'han vist influïts pel llatí els llocs següents: Espanya, França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Bulgària, Xipre i Jordània (*vegeu Mapa 21*).

També dir que m'ha sorprès la gran quantitat d'orígens que he pogut observar. És a dir, he estudiat un total de cent cinquanta noms que han resultat en una diversitat d'onze procedències diferents, tals com: la russa, la persa, la germànica, l'eslava, la búlgara, la basca, la turca...

CONCLUSIONS

Un cop acabat el treball, fixant la vista enrere, em pregunto si ha valgut la pena tota la feina feta des que aquest projecte tan sols era una il·lusió. Després d'estar-ho valorant durant una bona estona, he arribat a la conclusió que sí, ja que els resultats que pot oferir aquest treball són més significatius per la nostra societat del que sembla a primera vista. Sóc conscient que per aquells que estan més interessats en les recerques tecnològiques-científiques, l'estudi de l'antroponímia es podria percebre com a un projecte banal. No obstant això, des del meu punt de vista, els resultats d'*Oblita Hereditas* podrien ser una bona contribució als estudis, investigacions i coneixements de l'antiguitat. Podríem dir que l'onomàstica és com una relíquia oblidada, la qual té molt més a oferir del que som capaços de reconèixer, com: l'oportunitat d'ajudar-nos a entendre millor els nostres problemes actuals i obtenir perspectives sobre com resoldre'ls, tot tenint en compte les lliçons de la història; l'adquisició del saber necessari per entendre millor la història social i les lluites i els somnis d'una comunitat...

Igualment, considero que he pogut respondre satisfactòriament la pregunta inicial de forma completa. Crec que ha quedat més que clar que la cultura grecolatina continua tenint una presència important a l'antroponímia d'avui en dia. Òbviament, el percentatge d'influència varia segons el país que s'estudiï, tal com es pot contemplar al punt sis del treball. Alhora, cal ressaltar que, sincerament, al principi no em pensava pas que trobaria tants noms hebreus, però tenia clar que als països islàmics hi hauria una tendència més propícia a l'antroponímia àrab. Malgrat això, estic orgullosa d'anunciar que les antroponímies llatina i grega ocupen el tercer i quart lloc en els percentatges de la quantitat total de noms del treball (vegeu *Figura 31, Estadística i classificació dels resultats*).

Igualment, m'agradaria comentar que he assolit tots els meus objectius: per demostrar la influència actual de la cultura grecolatina a l'antroponímia, he trobat trenta-tres noms grecs i dinou i mig llatins encara molt utilitzats en el total dels quinze països estudiats. A més, he investigat sobre els països actuals que antigament havien format part de la cultura grecolatina i he ampliat el meu

coneixement sobre el seu període en contacte amb els grecs i els romans. Tanmateix, he llegit sobre la història de l'onomàstica i l'antroponímia, he dut a terme una recerca per esbrinar quins eren els noms personals més emprats dels últims anys en els països seleccionats i he estudiat el seu origen. Finalment, he classificat els resultats i he elaborat unes conclusions sobre aquests.

D'altra banda, pel que fa al tema de la metodologia emprada, penso que aquesta ha estat extremadament eficaç i útil. Des del meu punt de vista, el pla de treball establert inicialment, ha funcionat perfectament i els passos m'han forçat a realitzar un treball de camp complex, en el qual s'han hagut de recollir moltes dades, classificar-les i comentar-les. Penso que realment és un projecte en el qual s'han hagut d'invertir moltes hores, però és força interessant si et crida l'atenció l'onomàstica. Tot i això, m'he vist obligada a fer canvis i retocs a causa de la pandèmia, ja que abans que el coronavirus arribés a Europa, tenia la intenció de realitzar un viatge a Oxford (Anglaterra). La idea era gaudir de l'oportunitat que em va concedir la Universitat d'Oxford en facilitar-me el fet de poder parlar amb un especialista en antroponímia, gravant una entrevista a la Facultat de Clàssiques amb el Dr. Michael Zellmann-Rohrer. Desafortunadament, vam haver de buscar una solució per substituir la nostra trobada presencial. Gràcies a això, en els annexos es pot llegir l'entrevista completa.

Finalment, si hi hagués més temps, la recerca podria prosseguir amb més entrevistes a investigadors d'altres universitats i presentant la meua recerca a especialistes, els quals poguessin complementar-la o comparar-la amb altres projectes. Tanmateix, quan vaig començar aquest treball, recordo que em van venir a la ment moltes idees. Per exemple, vaig pensar a elaborar una mena de dossier per acabar de plasmar els meus resultats, però finalment he considerat més eficaç crear un blog que reculli la part pràctica. D'aquesta manera serà més fàcil difondre i proporcionar la informació a aquells que cerquin en línia a la recerca de dades semblants. A continuació, podeu accedir a la pàgina web a partir d'aquest enllaç: <https://oblitahereditas.blogspot.com/>.

BIBLIOGRAFIA

- Anexo:Conquistas romanas. (2019). *Wikipedia, La enciclopedia libre*. Recuperat el 10 d'abril de 2020 de https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Anexo:Conquistas_romanas&oldid=120563522.
- Arbela. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 6 de juliol de 2020 de <https://ca.wikipedia.org/wiki/Arbela>.
- Basago, C. (2020). *Ciudades de la Hispania Romana*. Recuperat de <https://www.ruralzoom.com/blog/listas-turisticas/top-6-ciudades-de-la-hispania-romana/>.
- Bigas, M. (2016, 2 de març). Los grandes monumentos sirios destruidos por la guerra que ya no volverás a ver. *La Vanguardia*. Recuperat de: <https://www.lavanguardia.com/ocio/viajes/20160226/4020835762/grandes-moumentos-sirios-destruidos-guerra.html>.
- Castro, D., & Alfín, D. C. (2014). *Antroponimia y sociedad. Una aproximación sociohistórica al nombre de persona como fenómeno cultural* (Vol. 26). Universidad Pública de Navarra/Nafarroako Unibertsitate Publikoa.
- Elvira, M. (s.d.). *Roma conquista el mundo griego*. Recuperat de <https://www.artehistoria.com/es/contexto/roma-conquista-el-mundo-griego>.
- Equip d'experts 2100. (2000). *Gran diccionario de los nombres de persona. Origen, significado y onomástica de más de 5.500 nombres*. Barcelona: Editor de Vecchi, S.A.
- Gerasa. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 21 de juny de 2020 de [//ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Gerasa&oldid=23845764](https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Gerasa&oldid=23845764).
- Graham, A. J. (1993). Adolfo J. Domínguez Monedero: La polis y la expansión colonial griega (Siglos VIII–VI).(Historia Universal Antigua, 6.) Pp. 287; 15 figs,(maps and drawings). Madrid: Sintesis, 1991. Paper. *The Classical Review*, 43(1), 195-196.
- Griegos en la Galia prerromana. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 10 d'abril de 2020 de https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Griegos_en_la_Galia_prerromana&oldid=122974403.

- Història de Xipre. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 10 d'abril de 2020 de https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Historia_de_Chipre&oldid=122518584.
- Història de l'antic Israel. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 10 d'abril de 2020 de https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Historia_del_antiguo_Israel&oldid=123951528.
- Història de Líbia. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 10 d'abril de 2020 de https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Historia_de_Libia&oldid=12315513.
- Histórico Digital (s.d.) *La Colonización Griega*. Recuperat de: <https://historicodigital.com/la-colonizacion-griega.html>.
- Instituto Nacional de Estadística - INE (s.d.) *Base de frecuencias de nombres por nacionalidad*. Recuperat de: <https://www.ine.es/tnombres/formGeneral.do?vista=4>.
- Irak. (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 10 d'abril de <https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Irak&oldid=124176975>.
- Jordá, C. (2019). *Joyas secretas de Israel: la gran Ciudad romana y la sinagoga en la que predicó Jesucristo*. Recuperat de: <http://blogs.libertaddigital.com/articulos-de-viaje/joyas-secretas-de-israel-la-gran-ciudad-romana-y-la-sinagoga-en-la-que-predico-jesucristo-15176/>.
- Lonely Planet. (s.d.). *Historia de Bulgaria*. Recuperat de: <https://www.lonelyplanet.es/europa/bulgaria/historia>.
- Macedònia (província romana). (2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 6 de juny de 2020 de [https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Macedonia_\(provincia_romana\)&oldid=126927728](https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Macedonia_(provincia_romana)&oldid=126927728).
- Man, N (2015). *Most common names in Cyprus*. Recuperat de <http://www.nancy.cc/2015/12/03/common-names-cyprus-maria-andreas/>.
- Onomàstica. (febrer 2020). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 14 de març de 2020

de <https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Onom%C3%A1stica&oldid=123657983>.

- Societat d'Onomàstica. (s.d.) *Onomàstica: antroponímia i toponímia*. Recuperat de: <https://www.onomastica.cat/onomastica/onomastica-antroponimia-toponimia/>.
- Sordo, J. (2014) . Homo Homini Sacra Res. *Pueblos foráneos en España (IV): los griegos en la Península Ibérica*. Recuperat de: <https://www.homohominisacreres.net/humanidades/historia/los-griegos-en-la-peninsula-iberica.php>.
- State statistical office of North Macedonia (2019). *Population and Social Statistics: Most common names, 2018. North Macedonia in figures. 17*. Recuperat de <http://www.stat.gov.mk/Publikacii/MakBrojki2019en.pdf>.
- Tarraconensis (s.d.). *França Romana*. Recuperat de <http://www.tarraconensis.com/franciaromana.html>.
- Toponímia. (novembre 2019). *Viquipèdia, L'enciclopèdia lliure*. Recuperat el 14 de març de 2020 de <https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Toponimia&oldid=121354060>.
- Torrent, A. i Vilanova, F. (2016). *LLATÍ* (1a ed.). Barcelona: Editorial Barcanova.

ANNEXOS

INTERVIEW TO Dr MICHAEL ZELLMANN-ROHRER

I want Dr Michael Zellmann-Rohrer, member of a research project within the University of Oxford on the subject of Onomastics and the Lexicon of Greek Personal Names, to walk me through his knowledge about the legacy of Roman and Greek civilizations in the current anthroponymy.

- Mr. Zellmann, how are you?

Firstly, I wanted to thank you for having been given the possibility of meeting and interviewing you. It truly means a lot.

As I have explained to you before, during Further Education, Catalan students must carry out a research project in the area they want. In my case, I have chosen to conduct a meticulous study which takes into account the data of different national statistics institutes, in order to select the most used females and male names of fifteen countries and classify them according to their origin.

As far as I know, you are part of a research group within the Faculty of Classics of the University of Oxford on the subject of Onomastics and the Lexicon of Greek Personal Names.

- I appreciate the opportunity to talk about our research—many thanks for the invitation.
- So, why did you decide to work on this research group? What motivated you and how long have you worked in it?
 - I joined the project in 2016 after finishing a PhD in Classics (that is, the study of ancient Greek and Latin culture and history) with a focus on Greek texts recorded on stone, papyrus, and other materials (epigraphy and papyrology) from the Near East and Egypt, as well as contact between Greek and the indigenous Semitic and Egyptian languages of those areas. At the time, the Lexicon of Greek Personal Names was beginning to approach the onomastics of the Near East and Egypt after completing work on Asia Minor (modern Turkey), and they were hiring, so it seemed a good opportunity to contribute.
- Personally, what offers you studying onomastics?

- A privileged perspective on ancient traditions and how they change, through the intimate and complex process that is name-giving. In the name might be reflected both the personal, the mentality of the parents—the hopes and dreams of families for their children—and significant long-term trends of change in religious and ethnic communities, as ancient names expressed the faiths and values of both.
- From your point of view, in this day and age, are we giving the importance that studying our origins and the antiquity deserve?
 - I think that admirable and inspiring work is being done, but there could always be more. I hope that in the future governments and public institutions, as well as private entrepreneurs, can be persuaded of the importance of investing in that sort of research—not to support propaganda, but to understand better our current problems and gain perspectives on how to approach and solve them, learning the “lessons of history” and not repeating the troubled parts of it, to borrow an apt phrase.
- Do you think there is an interest from the students and youngsters in this topic? Why do you believe this happens?
 - Yes, though certainly it is not always encouraged by a trend in education to emphasize other subjects (math and science) perceived to be more valuable. Human curiosity about the unfamiliar and a general desire to explore the unknown, on the one hand, will always draw a certain kind of interest to ancient history and archaeology, and on the other, there is the pleasure in recognizing patterns, similarities, between the present and the past, even the origins of our ways of life today—for the Classical world, these can be especially in works of art and literature, and legal and political institutions, the seeds of which can be found in those ancient civilizations.
- On the other hand, why is the University of Oxford interested in conducting a research on onomastics and anthroponomy?
 - I would hope the University sees it as contributing to its generally world-class offerings in the Humanities. More particularly, our project is

generously supported by the U.K. Arts and Humanities Research Council, and we work closely with Oxford colleagues in the context of the Faculty of Classics, where understanding the anthroponymy of the ancient Mediterranean area can contribute to the broader program of investigating the history and culture of that area.

- Focusing on your job, could you please tell me what you are investigating specifically and what tools do you use to achieve your aims?
 - We are producing a catalogue (“lexicon”) of all names attested in the Greek language, and Greek names attested in other languages, from the beginning (the time of Homer) through the 7th century of the common era, which are organized alphabetically, then by the places where the people lived and when. We sometimes describe it as a “telephone directory” or “phonebook” for the ancient world. All kinds of sources can yield these names, from literature to official documents inscribed on stone to personal notes of everyday life on papyrus, the ancient equivalent of paper. We work region by region, and so far we have published results for mainland Greece, the Greek islands of the Aegean, Greek communities in Italy and Western Europe, the areas corresponding to the modern Balkans and Black Sea coast, and Asia Minor (modern Turkey).
- Recently, have you been carrying out some study particularly related to anthroponymy and the theme of my project in Oxford?
 - We are now in the process of carrying on the same program of a geographically organized lexicon to two further areas, the Near East (corresponding to modern Syria, Lebanon, Palestine, Israel, Jordan, Iraq, Saudi Arabia, and as far east as India), and Egypt. You can see the results of the project for the previously covered regions here: <http://clas-lgpn2.classics.ox.ac.uk>. Unfortunately it is not so easy to browse for those who do know the Greek language (or at least alphabet), but perhaps the results for the ancient Greek version(s) of your own name (Eirēnā/Eirēnē) might illustrate the sorts of data that are available: <http://clas-lgpn2.classics.ox.ac.uk/name/Eιρήνα> ; <http://clas-lgpn2.classics.ox.ac.uk/name/Eιρήνē>

lgpn2.classics.ox.ac.uk/name/Eiprῑvῑ. At least, one can get a sense of their distribution in time and space.

- In your experience, does your research group collaborate with specialists from other universities who are studying the same subject?
 - Yes. We collaborate especially with scholars who discover, decipher, and study stone inscriptions and papyri, which are our most important source of evidence for personal names. This is mutually beneficial, as it expands our corpus of data and can also help those researchers, as anthroponymy can be particularly difficult to decipher (it is the most “individual” and least formulaic element of such texts). Co-principal investigators for most recent phases of the LGPN project are affiliated with the French CNRS and the University of Leuven.
- Taking into account your work and your research’s field, why would you say that it is important to study the origin of anthroponymy?
 - A name is often the sole relic that we have of huge numbers of ancient people (who have left, say, a name on a grave monument, or an item in a list of taxpayers). In order to make them more than “just a name,” we must look to extract whatever we can for the study of social history from those names. Studying the names of a community as a whole—names in large quantities, as we are gathering for the Lexicon—allow broader trends to emerge, and then the individual people can be contextualized against that background. At a certain stage of ancient Greek history, for example, owning fine horses (for cavalry and/or racing) was a source of pride and a central part of belonging to the aristocracy, and that can be seen to be reflected in names which include the Greek word for “horse” (*hippos*)—the famous medical writer Hippocrates has one (a compound from words for “horse” and “strength”), and we are fortunate to know much about him, but for his many otherwise unknown contemporaries who bore the same name, we can at least evoke some sense of the aristocratic affiliations, or aspirations, of the families that would have given them that name.
- So you think the Latin and Greek heritage still exists among us nowadays, don’t you? Why? In which aspects?

- Yes. Some works of literature originally written in those languages are still read—and cherished—whether in the original or in translations, and the world of thoughts related to them, of Graeco-Roman science, philosophy, statecraft, are still reflected in their modern counterparts. At a more practical level, regardless of how much moderns are aware of it, millions still speak modern descendants of the Latin and Greek languages, and, in Europe and the Mediterranean particularly, live among the ruins of the monuments of those civilizations—archaeological sites, burials, aqueducts, roads.
- Could you explain which could be the reasons why the influence of Greek-Latin culture has been widespread throughout the world?
 - Besides the intrinsic attraction of its literature and works of art, or the sophistication of philosophical and scientific achievements, there is the more artificial spread through the designs of colonial powers of Europe, which had already imbibed these traditions, then perpetuated them in far-flung areas that would not otherwise have come into contact with them. As a student of Classics in the United States, I owed my opportunity to study this culture in part to that process.
- Speaking of anthroponymy, which nations receive and demonstrate a greater Greco-Latin influence? And which a smaller? Why?
 - I must admit that, as I focus on ancient rather than modern anthroponymy, I do not have a well-informed answer to this and could probably in fact learn from you and the conclusions of your research project. My impression is that, as one might expect, the core areas where cultural continuity either exists or is felt (or claimed) would have this, that is, Western Europe. But others should not be overlooked: that is, “Greco-Latin” names can have an indirect influence not only through the Classical civilization, but also through the spread of Christianity via devotion to saints, which has spread farther throughout the world. The saints, who have been and remain popular namesakes, were, especially in the case of the early martyrs, from families in which Graeco-Roman names were still strongly represented.

- Would you say that there are other ancient civilizations that have influenced us as much as the Greek and the Roman? Which ones?
 - Depends very much on the character, especially geographic and religious, of the “us”. In Europe names that are “Christian” will be the most common, which in fact are as likely, if not more likely, to have origins outside of Greece and Rome, that is, in the Semitic languages native to the cradle of Christianity in the Near East. In some places, names from pre-Roman indigenous languages are still around, such as here in the UK, and or languages that were never replaced by Latin and Greek, such as Germany and Scandinavia. But most often their presence will be determined by family traditions that are in turn circumscribed within religious traditions—saints’ names, for example, are more likely to enter a family’s tradition because of personal affinity with the character of that saint, hope for that saint’s protection for a child, or timing of birth on or near a saint’s feast day, not due to the ethnic origins of the saint’s name, if the bearer of the name even knows it, and then the name can be passed on within that family simply because parents like to commemorate *their* parents/ancestors by passing on their names to children.
- It turns out that the results of *Oblita Hereditas* show us that Arabic and Hebrew might have a major sway on a more general scale than Greek and Latin. Obviously, it depends on the country we are studying, but why do you think this fact is taking place?
 - One factor that might be the “built-in” popularity of Hebrew names for religious reasons especially in countries, such as European ones, where Christianity is widespread. Hebrew names have always been a fixture of Jewish communities, but both the Old and New Testaments, which are set in places where the vast majority of names would have been Hebrew or Aramaic, prove to be a source of names for Christians too, as do the Christian saints, who in turn may have lived in Near East areas where Semitic languages were spoken, or themselves chosen “biblical” names. Then these names can be passed down within Christian and Jewish families without the bearers necessarily thinking

much about their origins. Examples are Joseph, Maria, Jacob/James, David. I am not an authority on modern naming practices in the Islamic tradition, but certainly in Islamic scriptures there is emphasis on, as it is said in one place, giving children “beautiful names”—that is, also, names appropriate to their faith—and the tradition has a large and distinctive stock of names mostly from the Arabic language (but not always: some prominent figures of the Old Testament have lent their Hebrew names via Arabized forms) that have endured robustly even when Muslim communities have been developing in non-Muslim-majority countries for long periods.

- In your opinion, can this event justify some changes in the way anthroponymy is developing, specifically in countries where the Islamic world is dominant over our Mediterranean culture?
 - Again, this is more my impression rather than an informed opinion, but it is of an increased secularization on the one hand (especially with respect to Christian names) and diversification on the other, with increased movement/migration of people bringing new and unfamiliar names with them. This can lead in turn to interesting developments within anthroponymy, which are actually paralleled in the ancient world, such as “double names” or aliases, in which members of a minority culture with traditional names in that culture take on an additional name oriented towards the minority culture for various reasons, such as ease of doing business (if the birth name is difficult to pronounce or spell for native speakers of the majority language) or considerations of prestige or assimilation. This can be seen in the ancient Mediterranean too in areas conquered and/or governed by Greek/Latin speakers, where Greek and Roman names are adopted for comparable reasons.
- Changing the topic, how do you believe anthroponymy has been developing over the years? Is there any kind of pattern or tendency?
 - That anthroponymy will be pulled between the competing forces of tradition (conservatism) and change (driven by migration, cultural assimilation, religious conversion, etc.), seems a constant. Some trends that I observe anecdotally are the increasing secularization that I

mentioned (though not as radical as in the counterculture movements of the 1960s, for example, where some deliberately very unusual names were selected), and corresponding relaxation of strict rules on names ultimately based on conceptions of what a proper name is, grounded in religion (an example is France, where names have to be approved by the state, but the list of permissible names is now expanding). Names can also be a manifestation of as well as an instrument in increasing diversity and expression of identity in minority communities: an example is the recovery of African identity via names, traditionally African or inspired by the same, in African-American communities in the U.S. And finally, while the famous attract attention sometimes for giving their children eccentric names (X Æ A-12, son of Elon Musk and Grimes, is a recent example), they are probably most influential on anthroponymy in a more subtle way, as when the coronation of Queen Elizabeth II drove a huge increase in popularity of that name as both a first and middle name for newborn girls. But that too can be observed in antiquity, as the fame of Alexander the Great similarly if less immediately led to popularity for that name also.

- Related to the last question, do you think that in the past there was a stronger Greco-Latin influence in anthroponymy? Why?
 - In Europe, probably, due to stronger allegiances to Christianity and political ideology valorizing the Classical past, often tied to the modelling of modern imperial powers upon Greece and Rome.
- In addition, could it be possible for it in the future to be less strong? How do you prevent it will develop?
 - I imagine the gradual weakening will likely continue as the Greek and Roman civilizations are more and more critically evaluated rather than idealized, and a more diverse range of traditions contribute to onomastics. But that is not to say that for those who still feel an affinity with the Greco-Roman traditions, their use of Greek and Latin names will necessarily be any less meaningful to them.
- Furthermore, after studying for a while onomastics, which conclusions do you reach?

- I come to see both the promise and the limitations of personal names as a source for social history. Concluding anything about the social and historical significance of a name must be done with care, and first and foremost in the person bearing that name must be located in a place and time, for meaning to emerge.
- Now that we are reaching towards the end of the interview, would you like to add or make a comment about a certain aspect that you consider relevant and that you would like to emphasise?
 - I would stress that while I might feel a certain small regret at the modern decline of Graeco-Roman elements in anthroponymy, diversity in onomastics is something to be celebrated, if it reflects the wishes of the parents and especially the named children as they bear the name through their lives—let it be, so to speak, a fitting sign of where they come from and where they are going.
- Last but not least, I would like to convey how grateful I am that you shared some of your time with me. I really appreciate the opportunity.
 - You're very welcome, and I wish you best of luck with the rest of the research project.